KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА“

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 207 V.1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Perjantaina syyskuun 24 p:nä

Yhdistettävä rauhan voimat sodanlietsojia vastaan

Kansainliiton pleenumi kokoontui hetkellä, jolloin koko ihmiskunta on syvän levottomuuden läpitunkema rauhan tulevasta kohtalosta. Europassa ja Aasiassa käydään julistamatonta sotaa. Toista vuotta saksalais-italialaiset fasistiset agressorit uudenaikaisimmalla sotatekniikalla aseistautuneina käyvät veristä valtaussotaa Espanjan kansaa vastaan. Maapallon toisella puolella — Kaukaisessa Idässä — Japanin sotilasklikki on hyökännyt Kiinan kansan kimppuun, joka on joutunut minkään aiheuttamattoman agression uhriksi. Merillä vallitsee fasististen merirosvojen mielivalta ja riehunta. Sotapalon säkenet, jotka agressorit ovat sytyttäneet kahdella mantereella, uhkaavat sytyttää koko Europan, ja sen jälkeen koko maailman.

Sotahyökkäyksen uhriksi joutunutta kaksi valtiota — Espanja ja Kiina — ovat kääntyneet avunpyynnöllä Kansainliiton puoleen. Kansainliiton, jonka kutsumuksena sen sääntöjen mukaan on kansainvälisen rauhan ja järjestyksen säilyttäminen, valtioiden alueellisen koskemattomuuden ja poliittisen riippumattomuuden suojeleminen, on annettava vastaus siihen kärkevään kysymykseen, jonka äärimmäisen jännittynyt tilanne koko maailmassa on nyt herättänyt. Se on kysymys kollektiivisesta vastaiskusta fasistisille agressoreille, agressorien rikkoman rauhan kollektiivisesta puolustamisesta.

Niin kuin aina, kansojen elämän kaikkina vastuunalaisina hetkinä, Sovettiliitto on ensimmäisenä kohottanut äänensä, kansainväliseltä tribunalta Genevessä sanoakseen koko maailmalle, mistä uhkaa uuden jättiläismäisen maailmansodan vaara, mitä teitä ja millä keinoin on taisteltava sitä veristä onnettomuutta vastaan, johon villiintynyt fasismi on joka hetki valmis heittämään ihmiskunnan.

SSSR:n Ulkoasiain kansankomissarin tov. M. M. Litvinovin puhe Kansainliiton pleenumissa kaikui kiihkeänä, vakuuttavana kutsuna kollektiiviseen taisteluun rauhan puolesta, mahtavan sosialistisen maan viisaana neuvona, varoitusäänenä Geneven kokoukselle.

Totuudenmukaisesti ja selvästi kuvasi tov. Litvinov nykyisen kansainvälisen tilanteen, yhä uusien, yhä useimmin toistuvien ja sen kansainvälisen paheen yhä räikeimpien ilmauksien kuvan, jona on fasistinen agressio. Hän osoitti, kuinka passiivisuus agressoria kohtaan kannustaa sitä uusiin hyökkäyksiin, ”kuinka agressio, jos se ei tule estetyksi, heittäytyy yhdeltä mantereelta toiselle, saaden joka kerta yhä suuremmat ja suuremmat mittasuhteet”.

Minkä kanssa tulivat valtiot — Kansainliiton jäsenet nykyiseen vastuunalaiseen pleenumiin? Mitä keinoja he ehdottavat, lopettaakseen avoimet hyökkäykset rauhallisia maita vastaan, mielivallan ja rosvouksen, kansainvälisten sopimusten häikäilemättömät rikkomiset, kansainvälisen oikeuden elementaaristen normien halveksumisen?

Selostuksessa, jonka Kansainliiton sihteeristö esitti nykyiselle pleenumille, kuten tov. Litvinov totesi, eivät saaneet heijastustansa taisteluprobleemit rauhan puolesta, jotka nykyään asettuvat sellaisella traagillisella voimalla kaikkien kansojen eteen. Vaikka Kansainliiton käytettävissä on joukko toimenpiteitä rauhan suojelemiseksi ja kansainvälisen järjestyksen turvaamiseksi, jotka on huomioitu Kansainliiton sopimuksessa, siitä huolimatta Genevessä ilmeni pyrkimys jättää Kansainliitto syrjään uhkaavista tapahtumista, eristää se, antamatta sille mahdollisuutta reageerata niihin.

Kansainliittoon kuuluvien muutamien valtioiden keskuudessa on kulkemassa teoria siitä, että Kansainliitto ei voi tehdä mitään agressoreita vastaan, että se on kykenemätön taistelemaan niitä vastaan niin kauan, kun se ei tule ”universaaliseksi”, toisin sanoen — kunnes siihen eivät yhdy agressorivaltiot — Saksa ja Japani, jotka ovat eronneet Kansainliitosta, ja Italia, joka faktillisesti boikoteeraa sitä. Tätä, agressiota vastaan ...yhdessä agressorin kanssa käytävän ”taistelun” teoriaa vastaan, jota ulkokultaisesti verhotaan Kansainliiton ”universaalisuuden” lipulla, päättävästi esiintyi tov. Litvinov. Esimerkiksi hän esitti hiljattain muodostetun ”universaalisen” kansainvälisen järjestön — Lontoon sekaantumattomuuskomitean, johon tulivat kutsutuksi Saksa, Italia ja Portugalia, t.s. maat, jotka avoimesti toteuttavat interventsiota Espanjassa. Toveri Litvinov paljasti sen saarnan kaiken valheellisuuden, että rauha tulee turvatuksi, jos sen lujittamiseen tulevat vedetyksi maailmansodan fasistiset provokaattorit, valtaajat ja interventit, jotka pistimellä ja pommilla pyrkivät istuttamaan fasistisen terrorin ja väkivallan järjestelmää demokraattisiin valtioihin. ”Agression ja ei-agression välillä, rauhan ja sodan välillä ei voi olla synteesiä”.

Saksan fasistien päämies Hitler hiljattain Nührnbergin puheessaan paniikkimaisesti huusi ”bolshevismin vaarasta”, verhotakseen sillä fasistisen Saksan aseellisen sekaantumisen toisten kansojen sisäisiin asioihin. Japanin sotilasklikki hyökkää Kiinaa vastaan ”bolshevismia vastaan käytävän taistelun” tunnuksella. Tämä tunnus on myöskin tullut valheisiinsa sotkeutuneille agressoreille aikomansa agression puolustamisen ”universaaliseksi” tekosyyksi.

Tov. Litvinov puheessaan muistutti, että ”jo on aika tehdä loppu tästä agression vaarallisesta agitatsionin aseesta”. Hän vastasi fasistisille ”ylhäisille valtiollisille papukaijoille”:

”...Päivästä toiseen toistettu jaarittelu ei lakkaa siitä olemasta jaarittelua... agressiota on nimitettävä agressioksi, millä loosungilla sitä koristettaisiinkin... Minkälainen olisikaan antikommunismin ydin... — eivät voi saada kansainvälistä tunnustusta sen verhoamat agressio, aseellinen sekaantuminen, toisten valtioiden alueelle tunkeutuminen ja kansainvälisten sopimusten rikkominen.

Agressiota vastaan käytävän taistelun keinojen probleemi on kiinteästi sidottu Kansainliiton pleenumin edessä olevan Kansainliiton reformikysymyksen kanssa. Tämä reformihan asettaa tehtäväkseen Kansainliiton vaikutusvoiman kohottamisen taistelussa fasistisia agressoreita vastaan. Paljastaen agressorien Kansainliittoon vetämisen kannattajien hankkeet, tov. Litvinov totesi, että jos Kansainliiton lujittaminen ei vastaa sen kaikkien jäsenten toivomusta, niin hyödytöntä ja tarkoituksetonta on käsitellä nyt kysymystä sen reformista, ”sillä sen nykyisessä muodossa Kansainliitto ei ole vähäpätöinen rauhan potenssiaalin tekijä”.

Sovettiliitto liittyi Kansainliittoon katsoen, että se, kuten tov. Stalin aikanaan määritteli Kansainliiton periaatteellisen arviomme, ”voi olla eräänlaisena kumpuna sillä tiellä, joka jonkin verran vaikeuttaa sodan asiaa ja jossain määrin helpoittaa rauhan asiaa...”. Kansainliitto voi täyttää tämän tehtävän, voi säilyttää myöskin auktoriteettinsa, ja olemassaolonsa, jos se ei vetäydy syrjään suoranaisten tehtäviensä ja velvollisuuksiensa täyttämisestä, ei allekirjoita auttamattomuuttaan, ei tee myönnytyksiä agressoreille.

Kansainliitto on jo maksanut auktoriteetillaan passiivisuutensa Mandzhurian konfliktin aikana, riittämättömän aktiivisuutensa silloin kun Italia valtasi Abessinian. Kansainliitto ei antanut minkäänlaista apua Espanjalle, jonka puolustamiseen sitä Kansainliiton sopimus velvoitti. Näistä Kansainliiton suunnattomista puutteellisuuksista maksoivat verellään kokonaiset kansat.

Kymmenien ja satojen tuhansien ihmishenkien pelastamiseksi, jotka tuhoutuvat kuulista ja ilmapommeista Espanjassa ja Kiinassa, fasististen agressorien pysähdyttämiseksi on varma keino: kollektiivinen vastaisku fasistisille rosvoille kaikkien rauhasta intresseerattujen valtioiden taholta, jakamattoman rauhan kollektiivinen puolustaminen.

Ainoastaan tätä tietä Kansainliitto voi säilyttää auktoriteettinsa kansojen silmissä, jotka tuntevat agressorien koko heikkouden ja vaativat niiden päättävää hillintää. Ainoastaan tätä tietä voidaan estää ja sammuttaa maailmansodan palo, jota lietsovat nykyään Saksa, Italia ja Japani.

Tälle tielle kehoitti kansoja ja hallituksia SSSR:n ensimmäinen delegaatti tov. Litvinov Genevessä, lausuen siten Sovettiliiton monimiljonaisen kansan tahdon ja valmeuden puolustaa rauhan asiaa.

(”Pravdasta”).

Kollektiivinen vastaisku agressiolle, rauhan kollektiivinen puolustaminen

SSSR:n Ulkoasiain kansankomissarin tov. M. M. LITVINOVIN puhe Kansainliiton pleenumissa

Geneve, 21 syysk. (TASS). Tänään aamulla Kansainliiton pleenumissa esiintyi SSSR:n ensimmäinen delegaatti toveri L. M. Litvinov. Toveri Litvinov sanoi:

”Herra puheenjohtaja, herrat! Minun on tunnustettava, että minä tunsin jonkunlaista epäröintiä ennenkuin päätin esiintyä tässä, ja minä luulen, että samanlainen epäröinti ei ole vieras myöskään toisille edustajistoille. Minä kysyn itseltäni: eiköhän ole säilyttänyt kaiken voimansa se, mitä me puhuimme ja ehdotimme tältä tribunalta vuosi sitten 17 assamblen selostuksen johdosta ja onko siihen tarpeellista jotain lisätä? Tosiaankin: se pahe, josta me tässä silloin puhuimme, vieläkin myrkyttää kansainvälistä ilmakehää ja syövyttää Kansainliittoa. Agressio teoriassa ja toiminnassa ei ole ainoastaan hävinnyt, vaan päinvastoin on vielä enemmän kohottanut päätään, vielä häikäilemättömämmin näyttää inhoittavaa naamaansa ja löytää yhä uusia ja useimpia ilmaisumuotojansa yhä räikeämmässä muodossa.

Lounais-Europassa maskeeratussa muodossa ilmenneisiin agressiivisiin ilmiöihin on lisääntynyt samanlaisia ilmiöitä kaikessa alastomuudessaan Aasian mantereella. Kaksi valtiota, Kansainliiton ja sen Neuvoston jäsentä, ovat joutuneet vierasmaalaisten sotavoimien — maavoimien, merivoimien ja ilmailuvoimien hyökkäysten uhriksi. Kolmansien valtioiden kauppalaivat, sekä myöskin sota-alukset ovat joutuneet kaikenlaisten hyökkäyksien uhreiksi. Tärkeimmät vesitiet ovat tulleet vaarallisiksi meri- ja ilmarosvouden takia. Kansainväliselle kaupalle aiheutetaan vahinkoa, arvokkaita lasteja laittomasti takavarikoidaan ja upotetaan pohjaan, kauppalaivastojen miehistöt vangitaan tai tuhotaan, merillä vallitsee täydellinen mielivalta ja rosvous, maahan poljetaan kansainvälisen oikeuden alkeellisimmatkin normit. Hiljattain täytyi muodostaa kansainvälinen meripoliisi ja laatia sodan humaanisuuden säännöt rauhan aikana.

Aasian mantereella ilman sodan julistamista, ilman minkäänlaista aihetta ja perusteita yksi valtio hyökkää toista — Kiinaa vastaan — lähettää sinne satatuhantisen armeijan, saartaa sen rannikot, halvauttaa kaupan maailman yhdessä suurimmassa kauppakeskuksessa. Ja me olemme nähtävästi ainoastaan tällaisten tekojen alussa, joiden jatkumista ja loppumista on mahdotonta vielä laskea. Toinen valtio Europassa — Espanja — on jo toista vuotta ulkomaisten järjestyneiden armeijoiden hyökkäyksen kohteena, sen ihana pääkaupunki — Madrid — samoin kuin muutkin kaupungit päivä päivältä joutuvat ankaran pommituksen alaiseksi, jolla tuhotaan kymmeniä tuhansia ihmisiä, suunnattomia aineellisia ja kulttuurisia arvoja. Toista kaupunkia — Almeriaa — pommittavat ulkomaalaiset sota-alukset; ja kaikkia näitä tekoja suorittavat ulkomaiset valtiot, joilla ei pitäisi olla mitään asiaa Espanjassa tapahtuvan kansalaissodan kanssa.

Yhteistoiminta rauhan rikkojien kanssa on mahdoton

Turhaan me alkaisimme etsiä näiden tapahtumien heijastusta Kansainliiton sihteeristön tälle pleenumille esittämästä selostuksesta. Kansainliitto, jonka kutsumuksena on taata niiden valtioiden koskemattomuus, jotka ovat sen jäseninä, suojella kansainvälistä rauhaa ja järjestystä, turvata kansainvälisten sopimuksien rikkomattomuuden noudattaminen ja kansainvälisen oikeuden kunnioittaminen, on jäänyt syrjään näistä tapahtumista, reageeraamatta niihin. Enemmänkin — on alkanut vakiintua ajatus pääasiallisesti Kansainliiton suojelemisen välttämättömyydestä hinnalla millä hyvänsä kauniina neitsyenä tuollaisten järkyttävien tapahtumien vaikutuksilta, eristämällä sen niistä.

Kansainliittoa kohtaan osoitetun tällaisen hellän huolenpidon perustana on väärä luulo siitä, ettei Kansainliitto voi taistella agressiota, mielivaltaa, laittomuutta ja kansainvälistä rosvoutta vastaan, koska ei ole löydetty näiden ilmiöiden syyllisiä. Arvellaan, että taistelu agressiota vastaan voi olla menestyksellistä ainoastaan ... yhteistoiminnassa itse agressorin kanssa. Tällaisen menestyksellisen yhteistoiminnan kokemus on jo koeteltu. Espanjan kysymys oli hylätty Kansainliitossa ja annettu erikoisesti sitä varten muodostetulle niinsanotulle Lontoon sekaantumattomuuskomitealle, saadakseen aikaan Espanjan tragedian niiden pääsyyllisten yhteistoiminnan, jotka eivät siedä Geneven henkeä. Tämän kokeilun tulokset ovat nyt näkyvissä ja kaikkien tiedossa. Allekirjoitettiin sopimuksia, jotka viipymättä rikottiin, hyväksyttiin päätöksiä, joita ei noudatettu, laadittiin sheemoja ja suunnitelmia, joita saboteerattiin ja hajoitettiin, ja kaikki tämä tehtiin ovien paukkeen säestyksellä muutamien ylenmäärin, mutta yksimielisesti kiukutelleiden komitean jäsenten taholta, jotka toisinaan poistuivat siitä ja taas palasivat siihen uudelleen. Lontoon komitea ei tietenkään saavuttanut yhtäkään itsensä sille asettamaansa päämäärää. Muodollisesti kieltäen aseiden kuljetuksen Espanjaan, kapinallisten varustaminen kaikenlaisilla aselajeilla sotatoimia varten maalla, merellä ja ilmassa — valtion mittakaavassa — ei ole lakannut. Vastoin sitoumusta ulkomaisten kansalaisten Espanjaan matkustamisen kieltämisestä sotatoimiin osallistumista varten, kymmeniä tuhansia ihmisiä sotajoukko-osastojen muodostelmissa, kokonaisina divisioina ja täydessä aseistuksessa upseerien ja kenraalien johdolla on lähetetty avuksi Espanjan kapinallisille kaikkien nähtävissä välittömästi niiden maiden satamista, jotka ovat ottaneet itselleen mainitun muodollisen sitoumuksen. Ne eivät ole olettamuksia, vaan tosiasioita, joita eivät ole salanneet näiden sitoumuksien rikkojatkaan ja joista avoimesti kirjoittaa niiden lehdistö, josta me saamme tietää virallisista päiväkäskyistä, virallisesti julaistuista haavoitettujen ja tapettujen nimiluetteloista, virallisten sähkösanomien vaihdosta. Lisätkäämme siihen Espanjan rannikkoja kiertelevät ulkomaisten valtioiden sotalaivat, jotka auttavat kapinallisia tiedustelutyöllään, Espanjan satamien pommituksella (tapaus Almerian kanssa) ja vieläpä puolueettomien maiden kauppalaivojen upottamisella, t.s. Espanjan tasavallan rannikkojen saartamisella, ja te käsitätte, minkä takia sekaantumattomuudesta Espanjan asioihin ei enää voida puhua ironiatta.

Tällaiset ovat Geneven hengestä vapautuneen ja universaalisuuden vaatimuksia vastaavan järjestön toiminnan tulokset.

Minä suosittelen näitä tuloksia universaalisuuden apolegettien huomioitavaksi. Ajatelkoot he näiden tuloksien syitä, ja he pääsevät vakaumukseen niiden toiveiden harhaluulosta, jotka perustuvat menestyksellisen yhteistoiminnan toiveille niiden valtioiden kanssa, jotka ajavat takaa erilaisia päämääriä, joilla ovat kokonaan toistensa vastakohtaiset konseptsiot kansainvälisestä elämästä, oikeuksista ja kansojen keskinäisistä sitoumuksista, toiveiden harhaluulosta, joiden tarkoituksena on yhteistoiminnan aikaansaaminen toisten valtioiden sisäisiin asioihin sekaantumattomuuden vilpittömien kannattajien, jokaisen kansan sisäisen järjestyksen itsenäisen järjestämisoikeuden puolustajien ja toisten asioihin sekaantumisen ja toisille valtioille yhden tai toisen sisäisen järjestyksen pistimillä ja pommeilla tyrkyttämisen avoimien kannattajien kanssa. Agression ja ei-agression, rauhan ja sodan välillä ei voi olla synteesiä.

Toisaalta meillä on Montreauxin kahden konferenssin ja aivan hiljattain olleen Nyonin konferenssin kokemus, jotka ovat onnistuneesti ja nopeasti täyttäneet tehtävänsä universaalisuuden puuttumisesta huolimatta, t.s. niiden valtioiden osallistumatta, joiden osanotolla täällä tavallisesti ymmärretään universaalisuutta. Johtopäätös seuraa itsestään. Asia ei ole universaalisuudessa, vaan siinä, että jokaisen kansainvälisen järjestön tai konferenssin osanottajat kaikesta niiden kansallisuusintressien eroavaisuudesta riippumatta olisivat yhdistyneet yhteisen, kaikkia heitä yhdistävän universaalisen aatteen pohjalla, jollainen on rauhan aate, kaikkien kansojen itsenäisyyden ja riippumattomuuden kunnioittamisen aate, aate voiman hylkäämisestä kansallisuuspolitiikan aseena, aate, joka on asetettu Kansainliiton sääntöjen ja Briand-Kellogin paktin perustaksi.

Me tiedämme kolme valtiota, jotka ovat luopuneet tästä aatteesta ja viime vuosien aikana ovat tehneet hyökkäyksiä toisia valtioita vastaan. Hyökkäyksen uhriksi joutuneiden kaikesta sisäisen komennon, ideologian, aineellisen ja kulttuurisen tason eroavaisuudesta huolimatta, kaikki nämä kolme valtiota ovat asettaneet agressionsa perusteluksi yhden ja saman motiivin: taistelun kommunismia vastaan. Näiden valtioiden hallitsijat naivisti ajattelevat, tai paremminkin tekevät näyn, että ajattelevat, että heidän kannattaa lausua ainoastaan sana ”antikommunismi” ja kaikki heidän kansainväliset ilkityöt ja rikokset on anteeksi annettava. Vaikka he kehuvatkin, että heidän on onnistunut hävittää kommunismi omissa maissaan ja että he ovat saaneet täydellisen immuniteetin sitä vastaan, he ehtymättömässä rakkautensa purkauksessa lähimmäisiä ja kaukaisia kansoja kohtaan, julistavat kutsumuksekseen näiden kansojen vapauttamisen kommunismista. Aatteellisen taistelun avullako? O, ei! Heidän käytettävissään olevien sotailmavoimien, maavoimien ja merivoimien avulla. He vapaaehtoisesti itselleen ottaman kaikkien kansojen hyväntekeväisyystehtävän toteuttamiseksi ovat valmiita olemaan säästämättä oman kansansa minkäänlaisia voimia ja varoja, valmiita supistamaan minimiin sen alkeellisimmat aineelliset vaatimukset ja asettamaan sen nälkäannokselle. Kunhan vaan olisi riittävästi aseita kommunismin hävittämiseksi muista maista. Se on tietenkin toisten kansojen sisäisiin asioihin aseellisen sekaantumisen avomielistä ideologiaa, niiden itsenäisyyden ja riippumattomuuden täydellistä halveksumista. Minä kysyn teiltä, miltä näyttäisi maailma, jos tämän ideologian läpitunkemia olisivat toisetkin kansat ja alkaisivat hyökkäyksen toinen toistansa vastaan tämän tai tuon sisäisen järjestyksen toisilleen tyrkyttämisen tarkoituksessa. Muutoin tämän ideologian perustajat itsekin toisinaan alkavat epäillä sen vakuuttavaisuutta ja sovelluttamista johtavana kansainvälisenä aatteena. He silloin laskeutuvat ideologisilta kukkuloiltaan ja antavat meille kommunismin vastaisten loosungiensa proosallisemman selityksen. Me silloin saamme tietää, — jota me emme löydä tietosanakirjasta, — että antikommunismilla on myöskin geologinen sisältö ja merkitsee viettämystä tinaan, lyijyyn, elohopeaan, kupariin ja muihin mineraaleihin. Mutta silloin kun tämäkin selitys käy riittämättömäksi, niin antikommunismi selitetään edullisen kaupankäynnin janoksi. Meille sanotaan, että voidaan jäädä ilman tällaista kauppaa, jos Espanja saa kommunistisen värin. Minä kuitenkin epäilen, että nämä olisivat antikommunismin viimeisiä ja poikkeuksellisia selityksiä. Mehän jo tunnemme yhden kommunistisen valtion, mineraaleista ja muista raaka-aineista rikkaan valtion kokemuksen, joka ei ole kieltäytynyt näiden mineraalien ja raaka-aineiden viennistä toisiin maihin, käymästä viimeksimainittujen kanssa laajaa kauppaa näissä maissa huolimatta vallitsevista mistä sisäisistä järjestyksistä tahansa, mukaanluettuna jopa fasistisen ja kansallis-sosialistisen järjestyksenkin. Enemmänkin, nämä maat ovat mielihyvällä ottaneet vastaan kommunistiselta valtiolta mineraaleja ja muuta raaka-ainetta, eivät ole olleet ainoastaan kieltäytymättä kaupankäynnistä sen kanssa, vaan vieläpä pyrkivät maksimaalisesti laajentamaan tätä kauppaa, ehdottaen edullisimpia ehtoja sille. Me näemme, näinollen, että kommunismi ei ole haittana kansainväliselle tavaravaihdolle minkä maan kanssa tahansa tietenkin sillä ehdolla, että viimeksimainittu noudattaa ainakin elementaarista kansainvälistä kohteliaisuutta, ei kiroile markkinahuijarin tavoin, ei hulinoi eikä julista avoimesti, että kaupasta saadut edut menevät aseistuksen lisäämiseen hyökkäystä varten kauppa-asiakasta vastaan.

Mutta mikään antikommunismin selittäminen Espanjan tasavallan suhteen ei sovi sen vuoksi, että siellä ei ole ollut eikä ole kommunistista järjestelmää ja että, sikäli kun me tiedämme, Espanjan kansa taistelee demokraattisen tasavaltajärjestelmänsä säilyttämisen puolesta, taantumuksen voimia ja sotilasdiktatuuria vastaan. Kas tämän vuoksi on ajateltava, että vastaisuudessakin me tulemme saamaan antikommunismin uuden tai lisäselityksen, mahdollisesti poliittisella, strategisella, tai muulla alalla.

Fasistiset barbaarit ”sivistyksen” pelastajien osassa

On välttämätöntä lisätä, että antikommunistisen loosungin sovelluttamisala yhä enemmän laajenee. Kun nyt puhutaan hävitettäväksi kuuluvasta bolshevistisesta järjestelmästä, niin usein lisätään sanat ”ja muut sen kaltaiset järjestelmät”. Usein saa kuulla, että kaikki demokraattiset parlamenttimaat ovat jo aivan bolshevisoinnin kynnyksellä. Tästä ei ole enää kaukana vakuutteluun niiden auttamisen ja pelastamisen välttämättömyydestä heitä uhkaavalta tuholta, niinkuin Espanjankin tapauksessa, aseellisen sekaantumisen ja hyökkäyksen avulla. Meillä on Kiinan esimerkki, jota tuskin voitanee laskea edes parlamenttimaiden lukuun tämän sanan ankarassa merkityksessä. Siitä huolimatta sitä vastaan hyökätään kommunismia vastaan käytävän taistelun tunnuksilla. Me näemme myöskin itse Europassa, kun yleisen mielipiteen mukaan agression lähimmäksi kohteeksi merkityt maat ennakolta julistetaan bolshevisoiduiksi, tai bolshevismin vaikutuksen alle joutuneiksi suunnitellun agression myöhemmin puolustamisen tarkoituksessa. Mikä maa tahansa, joka joutuisi agressiivisten valtioiden halun esineeksi, voidaan julistaa bolshevismiin epäiltäväksi, sillä ei kaipaa minkäänlaisia todisteita, vaan riittää ainoastaan se, että päivästä toiseen toistetaan yhtä ja samaa unifisoi-

(Jatkoa toisella sivulla).

Tov. Levanevskin lentokoneen etsintä

Huono sää pidättää lentokoneet Rudolfin saarella

Syyskuun 20 päivänä Levanevskin lentokoneen etsintäretkikunnan päällikkö tov. Shevelev ilmoitti radioitse Pohjoisen meritien päähallinnon päällikölle tov. O. J. Schmidtille, että syyskuun 19 päivänä puolenpäivän aikana Rudolfin saarella muodostui selkeä sää. Lentokoneiden miehistö alkoi valmistautua lentoon, puhdistaa koneita viimevuorokausien aikana niihin karttuneesta paksusta jääkerroksesta.

Tov. Dzerdzejevskin mielipiteen mukaan, sään yleinen tila ei ole suotuinen lentoa varten. Pohjoisen Jäämeren keskiosa on sakean sumun peitossa. Sen vahvistaa myöskin Papanin. Lento päätettiin lykätä aamuun.

Retkikunta ei tahtonut jättää käyttämättä harvinaisen hyvää säätä Rudolfin saarella. Kello 6:15 aamulla Mazuruk ja sääntietäjä Dzerdzejevskij lähtivät tiedustelulennolle Pohjoiselle Jäämerelle. Kahden tunnin kuluttua aikoivat lähteä myöskin toiset lentokoneet. 83 leveysasteella Mazuruk kohtasi sumun. Kauempana pohjoiseen sumu tuli sakeammaksi, ilmestyi korkea pilvisyys. 84 asteella 35 minuutilla pohjoista leveyttä pilvisyys aleni ja yhtyi sumuun. Pilvisyyttä oli mahdoton kiertää. Voimakkaassa vatkauksessa on uhkarohkeata läpäistä pilvikerros ylikuormitetuilla lentokoneilla. Olisi voitu lentää, jos olisi ollut toiveita sään parantumisesta Pohjoisnavan rajonissa, mutta sellaisia toiveita Dzerdzejevskin lausunnon mukaan ei ollut. Tämän vuoksi lento oli uudelleen lykättävä.

* * *

Pohjoisen meritien päähallinnon päällikkö tov. O. J. Schmidt sai syyskuun 20 päivänä seuraavan radiogramman ”Krasinin” retkikunnan päälliköltä tov. Drigolta:

”Jäänmurtaja ”Krasin”. Syyskuun 20 päivää vasten puoliyön aikana Moskovan aikaa ”Krasin” oli 71 asteella 04 minuutilla pohjoista leveyttä ja 163 asteella 30 minuutilla läntistä pituutta. 4 ballin tuuli. Suuri-hieno-särkynyt jää. Entisellään pilvisyys ja lumisade.

Drigo”.

”Pohjoisnavan” asemalla

Syyskuun 20 päivänä kello 1 päivälllä ”Pohjoisnavan” aseman koordinaatit olivat: leveys 85°52′, pituus 0°. 20 päivän aikana (elokuun 31 päivästä syyskuun 20 päivään) jäälautta liikkui etelään 1 asteen 03 minuuttia, kulkien siinä ajassa 116,5 kilometriä.

Eilen oli Pohjoisnavalla heikko sumu, näkyväisyys alle yhden kilometrin. Kolmen ballin lounaistuuli. Lämpömäärä aleni miinus 19 asteeseen. (TASS).

Kollektiivinen vastaisku agressiolle, rauhan kollektiivinen puolustaminen

TOVERI LITVINOVIN PUHEEN LOPPUOSA

(Jatkoa edelliseltä sivulta)

dussa lehdistössä ja virallisissa puheissa, pitäen lähtökohtana sitä olettamusta, että vääryys voi näyttää totuudelta, jos sitä usein toistetaan.

Minä olen vakuutettu siitä, että kaikki järkevästi ajattelevat ihmiset erinomaisesti käsittävät kommunismivastaisen loosungin ja niiden agressiivisten kiihoitusten hullunkurisuuden, joilla sitä maskeerataan, mutta kohteliaisuudesta, joskin tässä tapauksessa sopimattomasta, vaieten kuunnellaan ja luetaan tätä hullunkurisuutta. Vaara on siinä, että agressorit voivat ottaa tämän vaikenemisen suostumuksena sen agressiivisten aikeiden ja tekojen puolustamiseen kaikkine siitä johtuvine ikävine seurauksineen rauhan asialle.

Minä ajattelen, että on aika tehdä loppu tästä vaarallisesta agression agitatsionin aseesta. Että on aika niiden, joille todellakin ovat kalliita rauhan intressit, sanoa ylhäisille valtiollisille papukaijoille, että niiden päivästä toiseen toistamat jaarittelut ei lakkaa siitä olemasta jaarittelua, että agressiota on nimitettävä agressioksi, minkälaisilla loosungeilla sitä koristettaisiinkin, että minkälainen antikommunismin ajatus olisikaan — mineraloginenko, kommersiaalinenko, strateginenko, tai muu — eivät voi saada kansainvälistä kannatusta sen verhoama agressio, aseellinen sekaantuminen, toisten valtioiden alueille tunkeutuminen ja kansainvälisten sopimusten rikkominen. On aika myöskin sanoa, että heillä — villin ihmisvihan saarnaajilla — ei ole oikeutta puolustaa ihmiskunnan etuja, että heillä — mitä villimmän, aikansa eläneen pakanuuden ja keskiaikaisuuden teorian herättäjillä — ei ole oikeutta puhua nykyajan Europan nimessä, että he — ihmiskunnan neron parhaimpien tuotteiden polttajat, tieteen, taiteen ja kirjallisuuden loistavimpien edustajien ahdistajat, koko kulttuurisen maailman vihaamat, tekevät itsensä naurettaviksi, kun puhuvat sivistyksen pelastamisesta ja kehoittavat sen nimessä ristiretkiin toisia kansoja vastaan.

Tällaisilla lausunnoilla tehtäisiin suurenmoinen palvelus rauhan asialle.

SSSR:n kanta Espanjan kysymyksessä

Hiljattain Espanjassa aletun agression puolustuskamppailu rikastui uudella hullunkurisella väitteellä, että muka Sovettiliitto pyrkii valtaamaan Espanjan tai ainakin turvaamaan poliittisen vaikutuksensa Espanjaan ja siten rikkomaan tasapainon Välimerellä. Totuuden lausui tässä hiljattain Espanjan pääministeri herra Negrin, että Sovettiliitto ei ole koko Espanjan konfliktin aikana pyytänyt, eikä vaatinut eikä mitään vaadi Espanjalta. Sovettiliitolla ei ole Espanjassa ei mineralogisia, ei taloudellisia, ei strategisia intressejä, eikä edes niinsanotun tasapainon kuvittelujakaan. Sitä intresseeraa yksinomaan jokaisen kansan oikeus järjestää sisäiset asiansa oman mielensä mukaan ilman ulkomaisten valtioiden ja sitä enemmän ulkomaisten sotajoukkojen sekaantumista, ja sallimattomuus muodostaa Espanjaan uusi tukikohta agressiota varten koko Europaa vastaan. Vaikka sovettihallitus ei ole alusta alkaen tunnustanut eikä tunnusta tähän päivään asti kummankaan puolen tasa-arvoisuutta Espanjan konfliktissa, siitä huolimatta se on yhtynyt kaikkiin sekaantumattomuussopimuksiin ja ehdotuksiin kaikkien ei-espanjalaisten aineksien poistamisesta sotatoimista. Solmiten kansainvälisen sopimuksen, sovettihallituksella on luonnollisesti oikeus huolehtia siitä, ettei se tulisi petetyksi sopimuksen sitoumuksien säilyttämisessä toisiin nähden ja faktillisessa sitomattomuudessa toisiin nähden.

Lujitettava Kansainliittoa, kohotettava sen auktoriteettia

Herrat, nyt ei kaipaa puhua rauhan uhkasta, sillä rauha on jo rikottu. Julistamatonta sotaa käydään kahdella mantereella, ja sen jälkikaikuja ja heijastuksia on vaikea ennakolta nähdä. Ja nyt, kun me kokoontuneina ainoassa rauhaa puolustavassa kansainvälisessä järjestössä kysymme itseltämme, mitä voidaan tehdä kansainvälisen onnettomuuden poistamiseksi, tapahtuneen agression pysähdyttämiseksi, vaikuttavan avun antamiseksi sen uhreille, toisia maita uhkaavan agression välttämiseksi ja kansainvälisen ilmapiirin tervehdyttämiseksi, me tässä kuulemme vastauksen: universaalisuus — siinä on pelastuksemme. On valtioita, jotka eivät ole milloinkaan kuuluneet Kansainliittoon, on sellaisia, jotka ovat kuuluneet ja eronneet, on kysyttävä yksiltä sekä toisilta, — haluavatko he tulla tai palata luoksemme ja minkälaisilla ehdoilla ja mitä heidän mielestään Kansainliiton on tehtävä. Siinä ovat muutamien delegaattien mielestä tämän päivän tehtävät.

Tätä kysymystä me käsittelimme jo Kansainliiton viime vuoden pleenumissa ja minä jo silloin osoitin universaalisuuden periaatteellisten vastustajien puuttumisen keskuudestamme. Kysymys on ainoastaan siitä, onko se saavutettavissa, minkälaisella hinnalla, voiko se näissä ehdoissa antaa myönteisiä tuloksia ja onko todellakin Kansainliitto ilman sitä kokonaan avuton. Me kaikki emme hetkeksikään unohda ja vilpittömästi säälimme sitä, ettei Kansainliitossa ole sellaista mahtavaa suurvaltaa kuin Amerikan Yhdysvallat. Me tunnemme Amerikan kansan syvän rauhanrakkauden ja sen vilpittömän inhon sotaa kohtaan. Me tunnemme Yhdysvaltojen nykyisen presidentin ja valtion sihteerin uskollisuuden Kansainliiton ihanteille. Me tiedämme, kuinka suuren lisävoiman saisi Kansainliitto tämän valtion ominaisuudessa. Minä katsoisin kuitenkin epäkohteliaisuudeksi ajatuksen sitä kohtaan siitä, että se on valmis yhtymään Kansainliiton jäseneksi, mutta odottaa ainoastaan meidän pyyntöämme tai kutsuamme, ettei itsensä tarvitsisi tehdä ensimmäistä askelta. Suuri, mahtinsa tunteva valtio ei voi pitää ohjeenaan tuollaisia pieniä vaikutusvaltaisia käsitteitä. Minä olen vakuutettu siitä, että jos Amerikan hallitus katsoisi mahdolliseksi Kansainliittoon yhtymisen joillakin ehdoilla, niin se ei odottaisi meidän pyyntöämme tai kutsuamme ja löytäisi tiet, antaakseen meille tiedon siitä. Mitenkään muutoin ei voi suhtautua tähän kysymykseen mikään suurvalta, jolle ovat kalliita rauhan ja kansainvälisen yhteistoiminnan intressit.

Kunnioitettu Chilen edustaja mainitsi tässä muutamia Etelä-Amerikan valtioita, jotka vasta vuosi tai kaksi sitten erosivat Kansainliitosta, kuten Honduras, Guademala, Salvador, Nigaragua ja Paraguay. Me säälimme heidän eroamistaan, sillä me annamme arvon kaikkien maiden, suurten ja pienten, yhteistoiminnalle. Minä en kuitenkaan ajattele, että kunnioitettava Chilen edustaja voi ajatella, että näiden muutamien valtioiden palaaminen Kansainliiton helmaan muodostaisi avaimen edessämme olevien probleemien ratkaisemiselle ja että Kansainliiton luuloteltu avuttomuus johtuisi niiden poissaolemisesta. Minä olen taipuvainen ajattelemaan, että puhuessaan universaalisuudesta, pitävät silmällä pääasiallisesti juuri niitä suurvaltoja, jotka jo olivat Kansainliitossa ja paiskasivat oven kiinni ja joiden politiikan minä teille juuri luonnehdin. Meitä neuvotaan kysymään, miten Kansainliitto voisi parhaiten taistella agressiota vastaan, turvata Kansainliiton kaikkien jäsenten itsenäisyyden ja riippumattomuuden — kysymään niiltä valtioilta, jotka avoimesti ovat saarnanneet ja saarnaavat ja käytännössä toteuttavat agressiota ja aseellista sekaantumista toisten valtioiden asioihin ja kansainvälisten sopimusten sitomattomuutta. Eikö niiden kaikki politiikka ole kaunopuheinen vastaus edellytettyyn kysymykseen? Salaavatko ne kielteisen suhtautumisensa kollektiivisiin taistelukeinoihin agressiota vastaan? Eivätkö ne ajattele jättää jokaista valtiota oman onnensa nojaan, tunnustaen keskinäisen avun ainoastaan yleisessä agressiossa? Eikö Lontoon sekaantumattomuuskomitean historia anna meille täysin selvää käsitystä siitä, kuinka ne käsittävät kollektiiviset sitoumukset ja niiden noudattamisen. Lopuksi, me olemme riittävän tietoisia viime vuosien kirjeenvaihdosta ja neuvotteluista Locarnon sopimuksen rikkomisen yhteydessä, tietääksemme, että nykyään meille suositeltu kysely Kansainliittoon palaamisen mahdollisuudesta ja vieläpä tämän palaamisen ehdoista on heille jo aikaa sitten lähetetty. Minä en muista, oliko tähän kyselyyn saatu vastaus, minä en tiedä tuleeko vastaus Kansainliiton nimessä tehtyyn eventuaaliseen kyselyyn, mutta jos se tulee annetuksi, niin kuinka tahansa se olisikaan annettu, sen ajatus voi olla ainoastaan yksi: Kansainliittoon me emme palaa tai olemme valmiit palaamaan sillä ehdolla, että se ei tule häiritsemään meidän agressiivisia suunnitelmiamme, että Kansainliitto kieltäytyy jäsentensä suojelemisesta, tunnustaa kansojen rotuhierarkian, toisten herruusoikeuden toisten yli ja ensimmäisten yhteiskuntajärjestyksen tyrkyttämisen toisille. Onko universaalisuus tarpeen tällaisilla ehdoilla? Minä en epäile Kansainliiton jäsenten enemmistön vastausta tähän kysymykseen.

Kysymys universaalisuudesta heräsi Kansainliiton reformitehtävän eteemme asettamisen yhteydessä. Ylimääräisen pleenumin hyväksymän päätöksen mukaan, reformi olisi pitänyt suorittaa Kansainliiton lujittamisen, sen vaikutustehon kohottamisen mielessä taistelussa agressiota vastaan. Kansainliiton jäseniltä kyselykaavakkeeseen saaduissa vastauksissa on riittävästi arvokkaita osoituksia ja ehdotuksia, joiden pohjalla me voimme välittömästi alkaa työmme ja päättää sen tietenkin hyväntahdon vallitessa. Mutta jos Kansainliiton lujittaminen ei vastaa sen kaikkien jäsenten toiveita, jota ainakin todistavat kehoitukset kääntyä luonnehdittujen ei-Kansainliiton jäsenten puoleen, niin hyödytöntä ja tarkoituksetonta on jatkaa alettua työtä. Parempi on jättää se parempiin aikoihin, sillä sen nykyisessä muodossa Kansainliitto ei suinkaan jää vähäpätöiseksi rauhan potensiaaliseksi tekijäksi.

Kansainliiton tehtävänä on agressorien hillitseminen

Kansainliiton reformi vaatii jokatapauksessa suuren ajan, ja tämän pleenumin on ratkaistava suuria päivänpolttavia probleemeja. Meillä on Kansainliiton kahden jäsenen — agression uhrin avunkutsu. Tämä avunkutsu asettaa Kansainliiton suurelle koetukselle. Se ei voi säilyttää minkäänlaista auktoriteettia, säilyttää edes olemassaoloansa, loppumattomasti vetäytymällä syrjään velvollisuuksiensa täyttämisestä ja rekisteeraamalla auttamattomuutensa. Minä olen vakuutettu, että Kansainliitto sen nykyisessä kokoonpanossa kykenee antamaan niin Espanjalle, kuin myöskin Kiinalle voimakkaampaa apua, kuin mitä nämä maat siltä vaatimattomasti pyytävät, ja se ei sillä ainoastaan lisää, vaan vähentää uusien kansainvälisten selkkauksien mahdollisuutta. Me voimme ainoastaan herättää tyytymättömyyttä, ja mahdollisesti nykyiseen kansainväliseen kaaokseen itsensä syyllisiksi tehneiden suurtakin tyytymättömyyttä, joutua heidän villin lehdistönsä hyökkäyksen kohteeksi. Minä tiedän, että monet ovat hyvin herkkiä tämän lehdistön mielipiteelle, joka on yhtä provokatsioninen ja agressiivinen metodeissaan, kuin hallituksetkin, jotka antavat sille käskyjänsä. Mutta minä kuitenkin katson paremmaksi tehdä jotain, säästääksemme agression eventuaalisen laajentamisen tai jatkamisen uhreiksi joutuneiden kymmenien ja satojen tuhansien hengen, ennenkuin sääliä agressorien itserakkauden tunnetta.

Herrat, mitä voi ja mitä on Kansainliiton tehtävä agression edessä? Me tiedämme yhden englantilaisen kirjailijan siveysopillisen neuvon, että parhain keino vapautua viehätyksestä on — antaa sille perään. Minä tiedän, että on sellaisia poliittisia viisaita, jotka ajattelevat, että agressiostakin on parhain keino vapautua tekemällä sille myönnytyksiä. He moittivat Espanjan kansaa sankarillisesta vastarinnasta, jota se osoittaa kapinallisille kenraaleille ja niitä kannattaville valtioille. He ajattelevat, että Kiinakin tekisi viisaimmin, jos se taistelutta suostuisi agressorin ultimatiivisiin vaatimuksiin ja vapaaehtoisesti antautuisi sen vasalliksi. Mutta Kansainliitto ei ole sitä varten, että se antaisi tuollaisia neuvoja, — Kansainliitto ei ansaitse olemassaoloansa siinäkään tapauksessa, että se pidättäytyen tuollaisista neuvoista, itse jää passiiviseksi, perustellen sitä heikkoudellaan, riittämättömällä universaalisuudellaan, agressorien osallistumattomuudella sen työhön, jotka eivät tahdo alistua sen päätöksiin. Tämä tie oli jo koeteltu ja johti sellaiseen tilanteeseen, jota kaikki puhujat tältä tribunalta valittivat. Se tie johti siihen että yksi valtio — Kansainliiton jäsen on menettänyt suuria alueita kymmenine miljonine asukkaineen, ja toiset ovat menettäneet valtiollisen olemassaolonsa. Nyt voidaan katsoa aksiomiksi, että Kansainliiton passiivisuus Mandzhurian konfliktin aikana sai muutaman vuoden jälkeen seurauksekseensa hyökkäyksen Abessiniaa vastaan. Kansainliiton riittämätön aktiivisuus Abessinian tapauksen aikana kannusti Espanjan eksperimenttiin. Minkäänlaisiin toimenpiteisiin ryhtymättömyys Kansainliiton taholta Espanjan avuksi aiheutti uuden hyökkäyksen Kiinaa vastaan. Näinollen meillä on neljä agressiota viiden vuoden aikana. Me näemme, kuinka agressio, jos se ei tule estetyksi, heittäytyy yhdeltä mantereelta toiselle, saaden joka kerta yhä laajemmat mittasuhteet. Toisaalta, minä olen varmasti vakuutettu siitä, että Kansainliiton päättävä politiikka yhdessä agression tapauksessa olisi vapauttanut meidät kaikista toisista tapauksista. Ja silloin, ja ainoastaan silloin, kaikki valtiot olisivat päässeet varmuuteen siitä, että agressio ei kannata, että agressiota ei kelpaa aloittaa. Ainoastaan tällaisen politiikan tuloksena ovillemme tulevat kolkuttamaan Kansainliiton entiset jäsenet, ja me mielihyvällä sanomme: ”Käykää sisään”. Me emme kysy heiltä heidän maailmankatsomustansa, heillä vallitsevista sisäisistä järjestyksistä, sillä Kansainliitto tunnustaa kaikkien olemassaolevien yhteiskuntajärjestelmien rauhallisen yhteiselämän ja silloin toteutuu meidän yhteinen ihanteemme Kansainliiton universaalisuudesta, joka tulee säilymään rauhan aseena. Mutta tätä ihannetta me emme voi saavuttaa kyselykaavakkeiden lähettämisellä, vaan kollektiivisella agression vastustamisella, kollektiivisella rauhan puolustamisella, joka on meille kaikille välttämätön ja jonka hyveitä me tulemme kaikki käyttämään.”

* * *

Toveri Litvinovin puheen jälkeen kaikkialta kuului yksimielisiä suosionosoituksia ja monet delegaatit kiirehtivät onnittelemaan häntä erinomaisen puheensa johdosta. Kansainliiton kuluaareissa delegaatit ja zhurnalistit ympäröivät sovettidelegatsion ja sovettilehdistön edustajat, lausuen, että se oli voimakkain puhe, mitä he ovat milloinkaan kuulleet Kansainliiton olemassaolon kaikkina vuosina. Jopa tavallisesti vihamielisesti sovettidelegatsioon suhtautuneet piiritkin tunnustivat, että puhe teki tavattoman voimakkaan vaikutuksen.

Huolimatonta suhtautumista yhteiskunnalliseen omaisuuteen

Useat talousjärjestöt suhtautuvat hyvin välinpitämättömästi autoihin. Kun auto tarvitsee remonttia, niin sen edestä, että annettaisiin sille kuuluva remontti, jotta auto voisi jälleen olla sosialistisen transportin palveluksessa, se heitetään johonkin takapihalle, ilman minkäänlaista suojaa. Esimerkiksi Yhteyshallinnon radion auto jätettiin tällä tavoin seisomaan, silloin kun se olisi tarvinnut ensimmäisen kapitaaliremontin, mutta se on seisonut jo neljättä kuukautta. Auto, joka on ollut käytännössä vasta 30 % sille kuuluvasta ajasta, on jo turmeltunut huomattavasti sateiden ja ilmojen vaikutuksesta. Samanlaiseen tilaan on heitetty Karelsnabin auto, joka on vasta 20 % palvellut autoille annetusta normaalisesta iästä. Mainittu auto tarvitseisi pienemmän remontin ja sen tähden se on seisonut varaston pihalla jo monta kuukautta.

Tämä on jo tuholaisuutta josta vastaavat henkilöt on vedettävä edesvastuuseen.

E. L.

Karjalan tuotantolaitoksien työstä kahdeksan kuukauden aikana

Onegan tehdas viimeisten kahdeksan kuukauden aikana antoi maalle tuotteita 16.629 tuhannen ruplan edestä, täyttäen tuotannollisen plaaninsa 104 prosentilla. Elokuun tuotannollisen plaanin täytti tehdas ainoastaan 82 prosentilla, antaen maalle tuotteita 2.095 tuhannen ruplan edestä, plaaninmukaisten 2.545 tuhannen ruplan asemesta.

Petroskoin suksitehdas kahdeksan kuukauden aikana valmisti yhteensä 200.699 paria suksia, eli 8.049 paria yli plaanin. Elokuun aikana valmisti tehdas yhteensä 25.389 paria suksia, plaaninmukaisten 25.300 suksiparin asemesta.

Kuluvan vuoden aikana huonoimmin kaikista työskentelevät Kareldrevin sahat. Kahdeksan kuukauden aikana sahat jättivät antamatta maalle yhteensä 129.092 kuutiometriä puumateriaalia. Erikoisen huonosti työskentelivät Solomannin, Sunun, Unitskin ja Iljinskin sahat.

Elokuun aikana Solomannin saha valmisti ainoastaan 12.253 kuutiometriä puumateriaalia, plaaninmukaisten 17.300 kuutiometrin asemesta. Sunun saha kuukauden aikana jätti antamatta maalle lähes 5 tuhatta kuutiometriä puumateriaalia. Yhdestätoista Kareldrevin sahasta ainoastaan Sorokan sahat ja saha ”Proletarij” täyttivät ja ylittivät kuukauden tuotannolliset plaaninsa.

Viime vuoden aikana Petroskoin Kiilleliuskatehdas täytti ja ylitti tuotannollisen plaaninsa, saaden yli puoli miljonaa ruplaa säästöä. Kuluvan vuoden kahdeksan kuukauden aikana tehdas valmisti tuotteita, ainoastaan 2.338.500 ruplan edestä, plaaninmukaisten 2.472 tuh. ruplan asemesta.

Karjalan paikallisen teollisuuden alaiset tuotantolaitokset tämän vuoden aikana työskentelivät erikoisen menestyksellisesti. Esimerkiksi Golikovkan tiilitehdas kahdeksan kuukauden aikana valmisti yhteensä 1.615 tuhatta punaista tiiltä, plaaninmukaisten 1.350 tuhannen tiilen asemesta. Elokuussa tehdas täytti tuotannollisen plaaninsa 117 prosentilla. Samoin Petroskoin kivilouhimo täytti elokuun tuotannollisen plaaninsa 120 prosentilla, antaen maalle tuotteita 58.900 ruplan arvosta.

Karelgranitin alaisista tuotantolaitoksista elokuun aikana tuotannollisen plaanin täytti ainoastaan Seesjärven louhimo — 131,9 prosentilla. Tshupan ja Soksun louhimot elokuun tuotannollista plaania eivät täyttäneet.

P. T.

L. Zakovskij

Hävitämme spionit, diversantit ja tuholaiset loppuun asti!

(Jatkoa edelliseen numeroon)

On muistettava, että ulkolaiset vakoilulaitokset jännittävät kaikki voimansa urkkiakseen valtiollisia ja sotilassalaisuuksiamme. Ne turvautuvat mitä moninaisimpiin keinoihin.

Kerrassaan löytönä ovat ulkolaisille vakoiluosastoille lörpöttelijät, idioottimaisen huolettomat ja avuttomat ihmiset, jotka tahtoen prameilla sillä, että ”tietävät paljon”, lörpöttelevät palveluskeskusteluissa, keskusteluissa teelasin ääressä sotilas- ja valtion salaisuuksia, joita on uskottu ainoastaan heille.

Tällaiset lörpöttelijät antavat spionien käsiin ainehistoa hajoitustyötä varten. Nämä ihmiset tekevät raskaan valtiollisen rikoksen ja, tahtoen tai tahtomattaan, muuttuvat vihollisten apureiksi. Jotta vaikeutettaisiin vakoilijoilta pääsy salaisuuksiemme luo, on pyhästi suojeltava valtion ja sotilassalaisuutta. On muistettava se, että uskotuista salaisuuksista ei saa lörpötellä kenellekään eikä minkäänlaisissa olosuhteissa.

III.

Ulkolaiset vakoilulaitokset käyttävät hyväkseen spioni-, diversioni- ja tuholaistyössä eräitä diplomaattisia edustajia. Voidaan esittää joitakin tosiasioita.

Erään konsulaatin sotilasattasheana Leningradissa oli diplomeerattu eversti K. Sodan sattuman varalta hänet oli oma komentajistonsa etukäteen määrännyt divisian komentajaksi itäisellä rintamalla. Moskovassa taas konsulina oli tavallinen eversti, s.o. virka-astetta alempana. Osottautui, että tätä diplomeerattua everstiä K. ei lähetetty maamme pääkaupunkiin siksi, että hänellä oli erikoistehtävänä tutkia tulevien sotatoimintojen näyttämö, johon hänet oli määrätty divisian komentajaksi. Sitäpaitsi, hän taivutteli täällä ulkolaisia, SSSR:n kansalaisia, ja värväsi heitä kaikenlaisilla metodeilla. Hän muodosti spioniverkon Leningradissa. Kun hän huomasi, että alkaa vähitellen paljastua, että hänen spionejaan paljastetaan aika suuressa määrässä, niin tämä diplomeerattu eversti vieroittaakseen huomion itsestään alkoi elää reuhastelevaa elämää. Hän kävi hotelleissa, joi, pelasi juoppoa enemmän kuin oli juonut itseasiassa, vetelehti kadulla (erään kerran hänet vielä vietiin selviytymäänkin). Hän tietoisesti muodosti itsestään käsitystä, että hän on juoppo ja räyhääjä. Mutta se ei hänelle onnistunut. Yhden hänen spioninsa, joka oli meillä vastuunalaisessa työssä, me tuomitsimme spionina ja julkaisimme sanomalehdissä, että hänet on värvännyt sotilasattashea K. Tämän jälkeen K. ensimmäisellä junalla matkusti ulkomaille.

Eräällä puolustusluontoisella tehtaalla paljastettiin spionien ja diversanttien ryhmä. Kun heidät vangittiin, niin he meille kertoivat, miten heidät värväsi eräs konsulaatti. V. 1924 eräällä R. oli halu matkustaa rajan taakse. Hän saapui konsulaattiin. Konsulaatissa hänelle sanottiin, että synnyinmaalle matkustaminen on hyvä asia. Mutta olivat kiinnostettuja, mitä hän on tehnyt SSSR:ssä kansalaissodan jälkeen, sillä konsulaatti muka ei ole taattu siitä, että hän on hyödyllinen ihminen synnyinmaalleen. Ja jos hän on synnyinmaansa patriootti, niin millä hän voi sen osoittaa käytännössä. R. antaa suostumuksen tehtävän täyttämiseen. Silloin hänelle sanottiin: ”Teidän on mentävä työhön rautatielle, Leningradin solmuun, urkittava ja saatava meille tarpeelliset tiedot rautatien tilasta. Älkää kainostelko töihin menossa, jos työpalkkakin olisi alhainen”. Niin hän tekikin ja meni pikku toimeen rautatiellä. Mutta tämä toimi teki mahdolliseksi koota konsulaattia kiinnostavia tietoja. Konsulaatissa hänelle luvattiin, että jos hän täyttää tämän tehtävän, hänet lähetetään ulkomaille. Hän antoi paljon tietoja rautatiestä. Mutta ulkomaille häntä ei päästetty, vaan ehdotettiin mentäväksi työhön puolustusluontoiselle tehtaalle. Konsulaatin tehtävän mukaan hän tunkeutui sotatarvetehtaalle. R. antoi tietoja ulkolaiselle vakoilulaitokselle tässä tehtaassa valmistettavista tuotteista ja muuta. Mutta tämänkään jälkeen ei häntä päästetty ulkomaille.

Konsulaatissa hänelle sanottiin, että hän on osottautunut erittäin hyväksi agentiksi, että heillä ei ole sopivampaa ihmistä, siksi on jäätävä tehtaalle, organisoitava diversioryhmä ja odotettava erikoismääräyksiä. R. muodosti diversioryhmän tällä tehtaalla. Laati plaanin tehtaan pannuhuoneen räjäyttämisestä. Hän antoi tietoja valmistettavista tuotteista, puolustustilauksia täyttävien työntekijäin henkilökokoonpanosta.

Toinen analooginen esimerkki. 1934 eroitettiin sovhoosista ”Ozerki” varastelun takia muuan K. Hänellä on ulkomailla sukulaisia. K. pistäytyi konsulaattiin tiedustelemaan sukulaisiaan. Siellä hänet otettiin vastaan ja sanottiin, että kuukauden kuluttua hänelle jotain sanotaan sukulaisista. Tämän tiedon hankkimiseksi oli välttämätön maksaa rahaa.

Mutta K:lla ei osottautunut olevan rahaa. Silloin konsulaatin työntekijä poistui johonkin. Sitten K. kutsuttiin konsulaatin vastuunalaisemman työntekijän luo. K. valittaa: ”Minut on nyt poistettu työstä enkä voi edes tästä kyselystä maksaa”. Konsulaatin työntekijä suosittelee häntä menemään työhön ja sitäpaitsi osoittamaan, että hän on synnyinmaansa patriootti. K. sanoo, että hän haluaisi matkustaa työhön Kirovskiin, mutta nyt Kirovskiin ei lähetetä, vaan lähetetään Kantalahteen. Konsulaatin työntekijä sanoo hänelle: ”Matkustakaa Kantalahteen, valikoikaa ihmisiä ja organisoikaa diversioniryhmä rautatien räjähdyttämiseksi, junaonnettomuuksien järjestämiseksi”. K. matkusti. Konsulaatissa hänelle annettiin rahaa ja päästyään paikan päälle K. muodosti diversioniryhmän deklassoituneista aineksista, jonka ryhmän tehtävänä oli suorittaa junaonnettomuuksia rautatiellä. V. 1936 tämä ryhmä organisoi junaonnettomuuden. Tarkan tutkimuksen pohjalla osottautui, että tämän onnettomuuden organisoinnista K. yhdessä ryhmän kanssa sai 5.000 ruplaa eräältä konsulaatilta.

Näinollen, ulkolaiset vakoilulaitokset käyttävät laajalti hyväkseen sellaisia, joilla on sukulaisia rajantakana. Tässä sovellutetaan kaikenlaisia viekkaita metodeja. Ensin otetaan taivutettavaksi ne sukulaiset, jotka ovat ulkomailla. Heidät kutsutaan vakoilulaitokseen ja kaikintavoin peloitellaan. ”Teille — muka — käy huonosti, koska teidän sukulaisenne palvelee bolshevikeilla jne. Jos haluatte välttää epämukavuuksia, niin kirjoittakaa SSSR:ssä olevalle sukulaiselle, että teitä uhkaa vankila”. Jonkun ajan kuluttua, kun tällainen kirje on lähetetty SSSR:ään, sovettikansalaisen asuntoon kirjoitetulla osoitteella, kansalaisen, joka on merkitty värvättäväksi, ilmaantuu agentti. Vakoilija alkaa katalan leikin sukulaisuustunteilla: ”Jos te haluatte, että teidän sukulaisenne eivät istuisi vankilassa, niin antakaa meille joitakin tietoja”.

Jotkut konsulaattien työntekijät työskentelevät aivan omalaatuisilla metodeilla. Muuan U. työskenteli erään konsulaatin työntekijänä. Tämä U. vietti räyhäävää elämää, seurusteli naisten kanssa, vakituisesti kävi hotelleissa ja kaikki hänet siellä tunsivat. Ja häntä nimitettiinkin ”rakas U.”. Konsulaatissa hänellä on ties minkälainen toimi, mutta todellisuudessa hän on erään ulkolaisen vakoilulaitoksen upseeri. Hotelleissa käy naisia, muunmuassa sotilashenkilöiden vaimoja. Tämä spioni ui heidän keskuudessaan kuin kala vedessä. Hänellä on aina taskussa varalta pikkulahjoja — hajuvesiä, puuderia yms. Naistuttaviensa joukosta tämä U. etsi hänelle sopivia ihmisiä. Hän antoi lahjan häntä kiinnostavan henkilön vaimolle, oli tämän vaimon luona asunnossa miehen poissaollessa, ja sitten alkoi värvätä tätä vaimoa spionityöhön. Mutta kun vaimo alkoi kieltäytyä, niin hän suoraan siirtyi parjaukseen: ”Siis et halua, minä annan tiedon miehellesi ja kerron hänelle miten sinä olet minun kanssa viettänyt aikaasi”. Tätä tietä hän onnistui värväämään joitakin naisia ja vetämään heitä spionityöhön.

Ulkolaiset vakoilulaitokset tarkoituksiinsa usein käyttävät sellaisia ihmisiä, joiden ammatti ja työala eivät voi herättää epäilystä. Mutta todellisuudessa valppauden puuttumisen vallitessa tarjoilijoina, musiikkimiehinä, pianojen asettajina mitä tärkeimpiin virastoihin tunkeutuu spioneja ja diversantteja. Voidaan esittää tällainen esimerkki.

V. 1922 eräs B. asuen Leningradissa, siirtyi ulkomaan alamaiseksi. Tämän jälkeen hän lähetti perheensä ulkomaille, mutta itse jäi asumaan Leningradiin. Jonkun vuoden kuluttua hän myöskin päätti matkustaa ulkomaille ja tässä tarkoituksessa kävi useita kertoja ulkomaan konsulaattiin ja pyysi viisumia ulkomaanmatkaa varten.

Mutta viisumin antamisen asemesta B:lle, konsulaatissa alettiin häntä lahjoa ja antoivat luvan käyttää hyväkseen elintarpeita konsulaatin varastosta. Kiitollisuuden merkiksi B. asetti konsulaatin pianoja. Myöhemmin tämän konsulaatin edustaja antoi B:lle eräitä tehtäviä spioniluontoisten tietojen keräämiseksi. Ja kun B. täytti tämän, hän ehdotti hänen siirryttäväksi sovettikansalaiseksi. Sen jälkeen, kun B. siirtyi sovettikansalaisuuteen, hän sai konsulilta tehtävän — tunkeutua pianojen asettajaominaisuudessa sotilasosastoihin ja koottava tarvittavat tiedot aseistuksesta ja henkilökokoonpanosta. Pianojen asettajana B:llä oli kaikki mahdollisuudet tunkeutuakseen konsulia kiinnostaviin objekteihin.

Tämän takia pian B. onnistui järjestymään pianojen asettajaksi Itämeren laivaston laivoille ja linnoituksiin, jossa hän onnistui värväämään muutamia henkilöitä. Heidän kautta ja henkilökohtaisten havaintojen kautta B. suoritti spionityötä Itämeren laivastossa.

Ulkolaiset vakoilulaitokset turvautuvat mitä hienoimpiin keinoihin lähettäessään spioneja SSSR:n rajojen yli. Vakoiluosastot suuremmalta osalta auttavat agenttejaan salaisessa rajan ylittämisessä. Hyvin usein vakoilijoita lähetetään meille politemigrantteina, yliloikkareina. On tunnettua, että porvarillisissa Itämeren maissa Liettuassa, Latviassa, Virossa, Suomessa — rehoittaa työttömyys ja muutamissa näissä maissa työttömyys maataloustyöläisten keskuudessa saavuttaa 40 prosenttia. Kapitalistimaiden teollisuus- ja maataloustyöläisten keskuudessa on suuri vetovoima SSSR:ään. Suurena poliittisena tekijänä on se, että meidän rajavyöhykkeellä on hyvin organisoituja kolhooseja ja sovhooseja, joihin hyvin usein suuntaavat työnetsinnässä kapitalistimaiden työttömät. Tietysti tämä yliloikkarien virtaus SSSR:ään ei voi mennä fasististen vakoilulaitosten huomion ohi. Ulkolaiset vakoilulaitokset erittäin laajalti käyttävät hyväkseen tätä ilmiötä ja yliloikkarien muodossa lähettävät spioneja.

V. 1925 Puolan rajavartiosto pidätti rajalla erään Länsi-Valko-Venäjän asukkaan B., joka yritti ylittää SSSR:n rajan. Hänet vangittiin. B. kertoi ohranalle, että tahtoi paeta Sovettiliittoon, koska hän on työtön, hänen on

Uusi kylä — uudet ihmiset

Ohi ihanain maisemien kulkee leveä tie Sununjärven rannalle. Viehättävän kauniit näköalat toisensa jälkeen avautuvat eteemme. Auto kiitää tietä pitkin, jota ympäröivät vihannoivat pellot ja kesannot, kylät ja järvet, joet ja metsät, — ne ovat matkan varrella nähtävissä. Vilkkaasta liikkeestä tällä tiellä puhuu se, että kymmeniä autoja kulkee edestakaisin joka päivä. Ihmisten liikkuminen paikasta toiseen ei enään tapahdu primitiivisellä liikuntavälineellä volokalla, eikä edes kärryillä, vaan autoilla...

Siellä täällä syksyn lähestymisestä tiedoittavat kellastuneet lehtimetsät ja putoilevat lehdet. Luonnonkauneus ei suinkaan ole vielä kadonnut.

— On kaunista aivankuin Sveitsissä! — huudahtaa naapuri, vaikkakin tuskin Sveitsiä tuntee muuten kuin kirjallisuuden tai kinon kautta.

— Voi olla, — myönnän.

Ajamme edelleen.

Toisinaan järvet avautuvat molemmilta puolilta tietä. Toisinaan näköpiiriimme etäisyydessä yht'äkkiä ilmaantuu lehtimetsän ympäröimänä pikkuinen lampi. Kiidämme ohi kallioisten kumpujen... Kiidämme kaunista Sovettimaatamme pitkin.

Miten paljon voisivat kertoa tämän maan asukkaat taisteluista hauskan ja onnellisen elämän puolesta! Niitä ei voisi sadussa sadunkertoja kerralla sanoa, ei romaanissakaan voisi kaikkea kirjoittaa, eikä yhdessä laulussa laulaa...

Kylä toisensa jälkeen kiitää ohi. Jää jälkeen leveä Suojunjoki ja kokonainen kyläryhmä, jää jälkeen Kossalmi, jää jälkeen Kentjärvi, missä seisovat Pietari ensimmäisen aikaisen rautatehtaan seinät, jää jälkeen myöskin Dvortsan kylä, missä törröttävät tsaarinaikainen mökki ja tshasovna, jää jälkeen vielä paljon kolhoosikyliä, missä pelloilla traktorit kääntää maata, kunnes muutaman tunnin matkan jälkeen olemme tulleet Sununsuun kylään.

Tuo nimikin johtuu siitä kauniista seudusta, joka ympäröi tätä kylää. — Tässä on kiemurtelevan Sunujoen suu, jonka vesistö on suunnattu palvelemaan sosialistista teollisuuttamme — Kontupohjan vesivoima-asemaa. Sunujoen suu päättyy metsän ympäröimään Sununjärveen. Sunujoen suussa me näemme suuren tukkilautan, jota ympäröi puomiketju. Tätä lauttaa yli järven kuljettamaan on valmiina hinaajalaiva, mutta myrsky vain pidätti yöpymään aamuun asti.

— Aamulla saatamme yli järven, — sanoo joku uittomiehistä. Kylää ympäröi järvi yhdeltä puolen, joki toiselta, pellot ja metsät muualta.

Paljon tietävi kertoa rahvas tämän kylän menneisyydestä, taisteluista, nykyisyydestä.

Kolhoosin "Boljshevik" organisoiminen, johon on jo tähän päivään mennessä liittynyt koko kylän väestö, on tapahtunut kolhosnikkojen ja kolhoosinaisten lujan, päättävän ja säälimättömän taistelun tuloksena. Onnellista, hauskaa ja varakasta elämää ei taisteluitta sovettikansan vihollisia vastaan voida saavuttaa.

Heidän elämänsä on ollut taistelua ja vieläkin kerran taistelua sen kulttuurisen ja varakkaan elämänsä puolesta, joka heillä nyt on, ja on se lujitettu ikuisiksi ajoiksi sovettikansojen ilon ja onnen kultaisella lailla — SSSR:n Stalinilaisella Konstitutsiolla.

Minkälainen oli Sununsuun elämä ennen?

Se oli täynnä kurjuutta ja nälkää, kyyneleitä ja kärsimyksiä, rikkaita ja köyhiä. Täällä oli ennen volostissa yksi rikkaimmista kulakeista Jakovlev, joka isännöi kylän asioista ja vain hänellä oli oikeudet kaikkeen.

Hän valitsi ja saattoi olla valittuna.

Hän pakoitti puolinälkäisiä kylän ihmisiä työskentelemään hänen pelloilla, niityillä ja talodessa aamupimeästä yön pimeään asti. Vain hänellä oli kyllänen elämä toisten työn kustannuksella.

Toinenkin riistäjä oli kylässä, ja se oli pappi. Tuokin mustakaapu joi ja mässäsi rahvaan laskuun siitä "hyvästä", että pimitti kansaa.

— Kylässä oli asukkaita kaiken kaikkiaan 250 henkeä. Ihmisiä paljon kuoli puolinälkäisen elämänsä tähden. Syntyneistä lapsista suuri osa joutui kohta syntymisen jälkeen kalmaan, — sanoi muistelmissaan yksi kylän vanhimmista asukkaista.

Väestö oli lukutaidoton ja sillä ei ollut minkäänlaisia oikeuksia. Sillä oli oikeus vain tehdä raskasta työtä primitiivisillä työvälineillä.

— Emme uskaltaneet hiiskahtaakaan. Teimme raskasta työtä 5 kopekan päiväpalkalla, — sanoi joku vanhemmanpuoleinen nainen keskustellessamme hänen kanssaan, — ja jatkoi, — nuisilla ei ollut edes ihmisen arvon tunnustusta.

Kun valkoiset hurtat vuonna 1919 tulivat kylään oli bandiitti Dementjevin kädessä valmis lista, jonka mukaan vietiin kylän parhaimpia ihmisiä ammuttavaksi. Murhasivat Anna Mironovan miehen, jättäen hänen elätettäväksi kolme lasta. Murhasivat Semen Petrovin äidin... murhasivat paljon muitakin. Tuhannet, sadat ja miljonat kiroukset on lähettänyt Sovetti-Karjalan kansa valkosuomalaisille bandiiteille, jotka yrittivät palauttaa takaisin kylään isännäksi ilkeän nylkijän Jakovlevin ja saksalais-suomalaisen fasismin.

Kun kylän rahvas tutustui stalinilaisen Keskuskomitean äänenkannattajan "Pravdan" paljastuksiin vihollispesäkkeistä Karjalan sovettiaparaatissa, joidenka päämääränä oli palauttaa takaisin kapitalismin valta, oli kolhosnikkojen yksi yhteinen tahto:

— Loppuun saakka hävitettävä Karjalan kansan viholliset — porvarilliset natsionalistit, kaikenkaltaiset fasismin agentit.

Niin. Toisenlainen on Sununsuun kylä nyt. Toisenlaiset ovat myöskin Sununsuun asukkaat. Vuodesta 1930 on täällä "Boljshevik"-niminen kolhoosi, jossa tällä kertaa ovat kaikki kylän 52 taloutta.

Kolhoosin pelloilla työskentelee kone-traktoriaseman traktori. Kolhoosilla on oma niittokone, kylvökone ja muita mekanismeja, joita ei ennen tunnettu lainkaan.

Kylä on nyt lukutaitoinen. Kylässä on koulu, jossa käyvät opiskelemassa kaikki kouluikäiset lapset.

Tässäkö olisi kaikki?

Ei! Ei ole kaikki! Kylästä on noussut joukko hyviä sovetti-intelligenttejä, jotka parailaan työskentelevät mitä erilaisimmilla aloilla tasavallassamme.

Täältä on lähtenyt Sovettivallan aikana yksitoista opettajaa, kaksi teknikkoa, kolme insinööriä, agronomi, joukko muita sovetti- ja puoluetyöntekijöitä. Paljon opiskelee nuorisoa keski- ja korkeakouluissa.

Semen Petrov, jonka äidin ja myöhemmin isänkin ovat tappaneet valkobandiitit, päättää nyt Kirovin nimelle omistetun metsäteknillisen akatemian. Hänen siskonsa on insinööri-kemisti. Aleksandra Krotovan tyttö matkusti Leningradiin instituuttiin jatkamaan opiskeluaan. Luettelomme voisi jatkua vielä pitkälle...

Kas tässä ovat Stalinilaisen Konstitutsion oikeudet käytännössä! Kas missä kuvastuu isällinen stalinilainen huolenpito sovettimaan jokaisesta kansalaisesta.

Paljon on muuttunut kylä.

Kylän keskellä seisova kirkko on muutettu klubiksi. On punanurkka, radio, patefooneja, luetaan lehtiä ja kirjoja. On lasten kenttä ja seimi. On naisten laulukuoro... Vielä paljon muutakin.

Partisaani Ivan Kirillov on lukenut Pietari ensimmäiseen. Ahkerasti lukee keskus- ja rajonilehtiä. Hänen kaltaisia on Sununsuun kylässä paljon.

Kylässä on 12 paikan sairaala. Sairaalassa on synnytysosasto, joka vain onkin usein ylösotettu, mutta muut ovat tyhjiä melkein aina. Tämä puhuu siitä, että ihmiset ovat terveitä. Tämän vuoden aikana on kuollut vain kaksi henkeä ja hekin vanhuuden tähden.

Naisilla on samanlaiset oikeudet kuin miehilläkin. Kolhoosia johtaa nainen Denisova, joka meille sanoi:

— On todellakin suuri ilo ja onni elää meidän aikanamme. Ensi vuonna meillä tulee työskentelemään "pohjoinen kombaini", — viimeisen hän erikoisesti painostaa ja alleviivaa, — eikä myöhemmin kuin ensi vuonna.

Kylän väestö on kasvanut huomattavasti. Tällä kertaa on asukasluku yli kolme sataa seitsemänkymmentä henkilöä.

Kolhoosilla on varakas talous. On riittävästi lehmiä, hevosia, sikoja, porsaita ja paljon muutakin. Kolhosnikoilla yksityisessä käytössä on jokaisella talolla lehmä, lampaita, porsaita ja siipikarjaa.

— Varakas on elämämme taistelujen tuloksena, kertoo meille kolhosnikkanainen Agafja Akulova ja jatkaa: — kaikki oikeudet on nyt meillä, meillä, joilla ennen ei ollut mitään.

— Meillähän on oikeus valita SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin, Moskovaan.

Joku tuohon jatkaa:

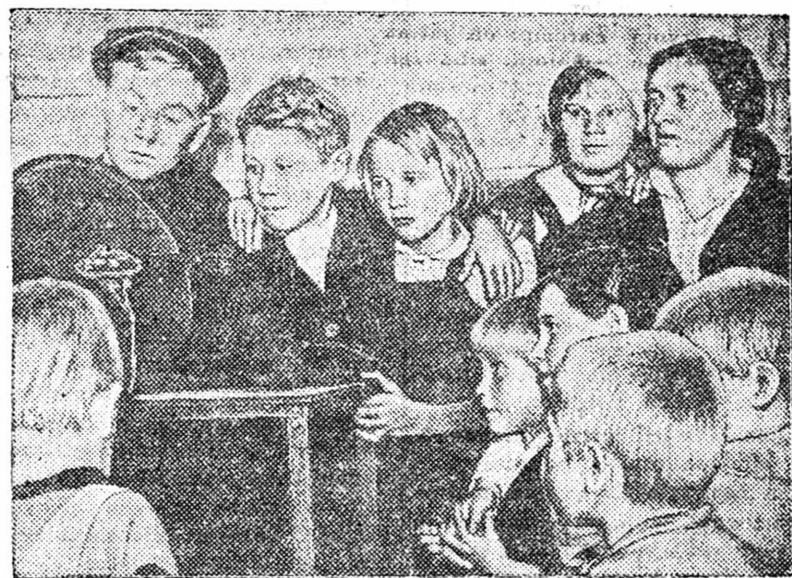
— Me rupeamme äänestämään isäämme Stalinia, joka on antanut meille onnellisen ja varakkaan elämän.

* * *

Saapui kuutamoinen syyskuun yö. Sununjärven aallot loiskuttivat Sununsuun kylän rantaa. "Boljshevik"-nimisen kolhoosin kolhosnikat ja kolhoosinaiset valmistautuvat huomispäivän rikkaan perunasadon korjuuseen. Siellä täällä järvellä tuikkaa kalastajien, tuulattajien tulen liekit.

Uusi on kylä, uudet ovat sen ihmisetkin.

A. Kir.

Kevätjärven kolhoosin Krasnaja Zvezda" kolhosnikat ja koululaiset kuuntelevat kolhoosinsa laulukuoron lähetystä radiofestivaalissa.
Foto Ankudinov.

Venäjänkielen opiskelu heikkoa

Pian tulee kuluneeksi kuukausi siitä, kun on alkanut koulutyö. Minkälaiset ovat koulutyötulokset?

Venäjän kielen ja kirjallisuuden opetus kansallisilla luokilla on sangen heikkoa. Tätä osoittavat seuraavat seikat:

14-keskikoululla X kansallisella luokalla oli venäjän kielestä kirjallinen työ. Tulokset osoittavat, että ei ole yhtään tyydyttävää arvolausetta, vaan kaikki ovat heikkoja. Jokaista oppilasta kohti tuli keskimäärin 20,9 virhettä, vaikkakin kirjallinen työ oli helppo, 7-luokan ainehiston mukaan.

Saman koulun, IX kansallisen luokan oppilaat tekivät myöskin suuren määrän virheitä omissa kirjoituksissaan.

Tämä osoittaa huolimatonta suhtautumista maamme tärkeimpään kieleen — sosialistisen revolutsion kielen opiskeluun. Samanlaisen kuvan saamme myöskin II keskikoululta.

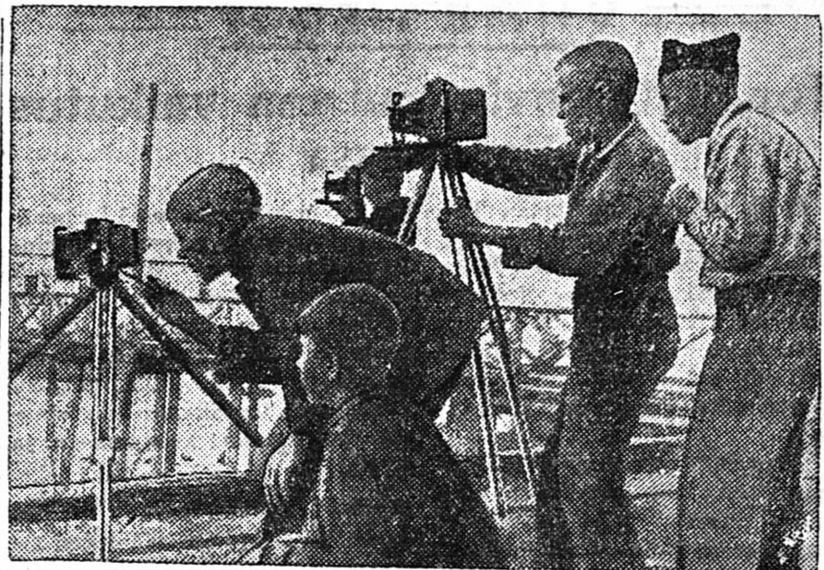
Huonoon venäjän kielen opiskeluun eivät ole ainoastaan oppilaat syyssä, vaan myöskin Narkompros.

Narkomprosia vähän kiinnostaa mainittu seikka. Jo viime vuonna venäjän kielen opiskelu kansallisilla luokilla oli heikkoa kaupungin kouluissa, vielä heikompaa rajoneissa. Esim. X luokan päättäneet oppilaat eivät läpäisseet tutkintoja instituuttiin venäjän kielen heikkouden takia. Venäjän kielen opiskelu oli enemmän järjestetty kansallisilla luokilla erikoisten ohjelmien mukaan. Nyt kylläkin venäläisillä sekä kansallisilla luokilla on sama ohjelma.

Narkomprosin on ryhdyttävä päättäviin toimenpiteisiin venäjän kielen opiskelun parantamiseksi Karjalassa.

Yleensä muutenkin kaupungin koulujen työ ei ole normaalista tänäkään päivänä. 9:lla ja 4:lla kouluilla tähän saakka ei ole ollut täyttä määrää opettajia. Narkomprosin tulee ottaa huomioon tämä ja poistaa epäkohdat koulutyössä.

P. V.

PETROSKOIN PIONEERIPALATSISSA.
KUVASSA: nuoret valokuvaajat opiskeluharjoituksissa.
Foto J. Roskin.

Lapset valmistautuvat Suuren Lokakuun revolutsion juhlaan

Lapset, lähestyy Suuren Lokakuun revolutsion XX-vuosijuhla.

Meidän isämme, äitimme, vanhemmat veljemme ja siskomme ottavat vastaan mainehikkaan Lokakuun vuosijuhlan kohottamalla sosialistista kilpailua työlaitoksissa, kolhooseissa — kaikkialla missä on sosialistinen rakennustyö.

Mutta miten me, lapset, teidän kanssa otamme vastaan suuren ja hauskan juhlan?

Kun kaikki kokoonnuimme yhteen ja ajattelimme tätä kysymystä, niin päätimme, että kaikista arvokkain Lokakuun XX-vuosijuhlan vastaanotto meillä teidän kanssa tulee olla — kiitettävä ja hyvä opiskelu. Tällä ennenkaikkea me voimme tuottaa iloa äideillemme ja isillemme, meidän puolueellemme, rakkaalle opettajallemme ja johtajalle tov. Stalinille. Ja vielä yhden ehdotuksen kanssa, lapset, me päätimme kääntyä teidän puoleen. Me ehdotamme Lokakuun XX-vuosijuhlana järjestettäväksi Pioneeripalatsilla lasten luomiskyvyn näyttelyn. Jokainen meistä pioneereista ja koululaisista voi ja on velvollinen valmistamaan oman lahjansa tähän näyttelyyn.

Toiset valmistavat piirustuksia, toiset koruompelutöitä ja eräät taas kaikenlaisia omatekoisia töitä jne.

Me nuoret radion harrastajat jo nyt valmistaudumme tähän näyttelyyn. Paljon mielenkiintoisia radiovastaanottovälineitä valmistavat lapset Pioneeripalatsin radiolaboratoriossa. Esimerkiksi Vitja Rejev ja Kolja Anfimov valmistavat lyhytaaltoisen ultrasiirtovälineen. Aleksandr Sizov ja Ljonja Nakropin päättävät lyhytaaltoisen konverterin valmistuksen, Shuura Vidov tekee kaksilamppuista vastaanottovälinettä vaihtovirralle, Zhenja Repnikov ja Oleg Shershnev rakensivat detektorivastaanottajan, Borja Smirnov tekee myöskin detektorivastaanottajan näyttelyyn, Volodja Kokushin ja Dada Tihomirov konstrueeraavat laivaa, jota ohjataan radiosta, Gleb Bestsennyi tekee televizoria. On paljon toisia lapsia, jotka valmistavat lahjoja Lokakuun revolutsion XX-vuosijuhlaan.

Me nuoret radion harrastajat käännymme kaikkien lasten puoleen kutsulla ottaa aktiivista osaa näyttelyssä, joka osottaisi lasten luomistyön kukoistuksen maassamme.

Lapset, harkitkaa meidän ehdotustamme osastojen ja vartioiden kokouksissa, luokassa ja kirjoittakaa kannatatteko meidän ehdotustamme, miten te käytte ottamaan vastaan Lokakuun revolutsion XX-vuosijuhlaa. Lapset, aikaa juhlaan asti jäi vähän, mutta jos me pioneereina käymme työskentelemään, me osaamme suureen juhlaan mennessä antaa synnyinmaallemme huomattavan näyttelyn meidän onnellisesta lapsuudestamme.

Pioneeripalatsin nuoret radion harrastajat:

Aleksandr Sizov
Aleksei Nakropin
Nikolai Lazurjevskii
Shuura Vidov
Vladimir Sofronov.

Tarvitseeko Interposjolkka opettajaa

Kun Interposjolkkaan saapui opettaja, niin sijoitettiin hänet asumaan kellarikerrokseen, huoneeseen, jossa asuu kaksi perhettä ja 3 lasta. Huoneessa on huono ilma.

Ja kun opettaja kysyy taloudenhoitajalta huonetta, niin saa vastauksen: "Minulla on lepopäivä". Jos kääntyy tirehtöörin sijaisen tov. Kivipellon puoleen, niin vieläkin parempi vastaus: "Ei meillä kuulu teille huonetta järjestää".

Näin on asiat, opettaja saa nukkua kylmässä huoneessa, lattialla. Pakostakin herää kysymys, "onko punktille tarvis opettajaa?", jos on, niin on järjestettävä myöskin vastaavat olosuhteet opettajalle.

Näkijä.

Syntyväisyyden kasvu

Kuukaudesta kuukauteen kasvaa syntyväisyys tasavaltamme rajoneissa. Kansantalouden luettelointihallinnon tietojen mukaan, v. 1937 kahdeksan kuukauden aikana Karjalassa on syntynyt 3778 lasta enemmän kuin viime vuoden samoina kuukausina.

Jyrkästi on supistunut avioerojen ja kasvanut avioliittojen luku. Esimerkiksi, Kantalahden rajonissa on solmittu tänä vuonna 95 avioliittoa enemmän kuin viime vuonna, Sorokan rajonissa 10 enemmän jne. Avioerojen luku supistui viime vuoteen verraten 60 prosentilla, Kantalahden ja Kemin rajoneissa 70—80 prosentilla.

Lyhyesti

Professori Shestakovin toimittamana ilmestynyt "SSSR:n historian lyhyt kurssi" on käännetty karjalan- ja suomenkielelle.

---

huono elää jne. Puolan vakoilijat sanoivat hänelle, että he osoittavat hänelle myötävaikutusta, jos hän jonkun verran tekee työtä, koska hänen B:n, ei tule unohtaa, että hän on puolalainen. B. ei suostunut tähän heti, mutta hänet pakoitettiin antamaan allekirjoitus, että hän tulee työskentelemään SSSR:ssä Puolan vakoilulaitoksen agenttina.

Näinollen hän tuli SSSR:ään eikä kertonut kenellekään, miten menetteli hänen kanssaan Puolan vakoilulaitos. Leningradissa hän petostietä tunkeutui puolueeseen ja vähitellen kiipesi vastuunalaiseen työhön eräällä puolustusluontoisella tehtaalla. Jonkun vuoden kuluttua, kun B. työskenteli tehtaalla, Puolan vakoilulaitos järjesti yhteyden hänen kanssa. B. ei voinut kieltäytyä, koska vakoilulaitoksen käsissä oli hänen allekirjoituksensa. Ulkolaisena turistina hänen luo matkusti ulkolaisen vakoilulaitoksen agentti ja B. antoi hänelle kaikki mitä tiesi tehtaan työstä. Kokonainen sarja yliloikkareita, jotka ovat karanneet muutamia vuosia sitten jostain maasta SSSR:ään, saavat konsulaateista tiedotuksia, joissa heitä ehdotetaan tulla konsulaattiin kansalaisuudesta poissiirtymisen formeeraamiseksi. Meitä kiinnosti, mistä tässä on kysymys. Sillä henkilöhän on karannut jo aikoja sitten. Mistä tiedetään rajantakana missä hän asuu? Tarkastuksen jälkeen osottautui, että jokainen yliloikkari, jättäen sukulaisensa siihen maahan, mistä hän on karannut, on kirjeenvaihdossa heidän kanssaan. Sen maan vakoilulaitos, josta hän on karannut, seuraa hänen perhettään ja kun perheeseen tulee kirje, se saa tietää yliloikkarin tarkan osotteen. SSSR:ssä oleva ulkolainen konsulaatti kutsuu luokseen yliloikkareita. Ja alkaa kuulustelu.

— Te karkasitte omasta maastanne?

— Kyllä, karkasin.

— Niinpä siis, se, että te karkasitte, siinä ei ole pahaa, mutta te olette nuori ihminen ja teidän on palveltava omassa armeijassanne.

Yliloikkari kieltäytyy ja ilmoittaa tästä konsulaatissa. Hänelle sanotaan:

— Mainiota, antakaa allekirjoitus siitä, että te kieltäännytte ulkomaisesta alamaisuudestanne. Yliloikkari antaa tällaisen allekirjoituksen. Silloin hänelle konsulaatissa sanotaan suoraan:

— Jäivätkö teidän sukulaisenne synnyinmaahan?

— Kyllä, jäivät.

— Onko heillä maata?

— On.

— Osan maasta tulee kuulua teille, mutta me sen takavarikoimme ja myös lopun maan sen takia, että te olette lähteneet karkuun sotapalvelusta.

Tämän jälkeen löytyy horjuvia ihmisiä, pikkuporvarillisine psykologioineen, joita vakoilulaitos vähitellen vetää verkkoihinsa ja pakoittaa harjoittamaan spionaashia.

Käy niinkin, että maahamme tulleen yliloikkarin luo, siihen aikaan kun hän asettautuu asumaan, etsii asuntoa ja hankkii kaikkea elämässä tarvittavaa, ulkolainen vakoilulaitos lähettää provokaattoreita, joita myöskin lähetetään, erikoisesti meille, yliloikkareina. Nämä provokaattorit alkavat suostuttelemaan monia yliloikkareita karkaamaan takaisin ulkomaille. Sattuu tapauksia, jolloin jotkut yliloikkarit antavat suostumuksensa. Silloin provokaattori sanoo hänelle:

— Takaisin ulkomaille voi karata, mutta käsittäkää, mehän karkasimme, petimme synnyinmaamme ja meitä voidaan rangaista. Siksi on meidän sovitettava rikoksemme synnyinmaamme edessä, s.o. lyhyesti sanoen, koottava joitakin tietoja SSSR:stä vakoilulaitostamme varten.

Yliloikkari antaa tällaisen allekirjoituksen.

Tällä tavoin erikoisagentit värväävät spioneja, diversantteja ja tuholaisia yliloikkareista, jotka ovat paenneet tänne usein rehellisissä aikeissa. Tästä seuraa, että yliloikkareihin nähden on oltava valppaita, jotapaitsi erikoista huomiota on kiinnitettävä niihin yliloikkareihin, jotka ovat tulleet työhön puolustusteollisuuteemme, suuriin tehtaisiin, rautateille yms.

Leningradin satamaan tulee usein ulkolaisilla laivoilla turisteja, spesialisteja ym. Kun katselee vähän tarkemmin, niin ei ole vaikea huomata, että joskus jokin lakeija on laivalla virassaan ylempänä kapteenia. Osottautuu, että tämä "lakeija" Hampurissa tai toisessa satamassa, matkustaen SSSR:ään, tulee laivaan erinomaisessa limusiinissa, mainiosti puettuna, mutta kun saapuu Leningradia lähemmäksi, niin pukee valkoisen esiliinan ja muuttuu "lakeijaksi".

Leningradin satamassa on useita ulkolaisten firmojen edustajia. Me olimme kiinnostettuja, miksi nämä firmat valikoivat niin suuren — tarpeettoman — määrän puutavaran brakeeraajia ja vastaanottajia, samaan aikaan kun koko maailman firmat tietävät, että kaikkein rehellisimpänä puutavaran antajana on SSSR. Osottautui, että muutamien vuosien sisällä eräs ulkolaisen firman "edustaja" joku F. onnistui sieppaamaan käsiinsä puutavara-alan useita erittäin tärkeitä aloja ja vieläpä suunnata niiden toimintaa. Hän valikoi itselleen sellaisia braakkaajia, jotka eivät puutavara-asiasta ymmärrä mitään, mutta jotka hyvin täyttivät ulkolaisen vakoilulaitoksen tehtäviä tuholaisuuden, spionaashin ja diversioonin alalla.

Hänellä oli sellaisia brakeeraajia kuin M. ja P., joiden kautta hän valikoi ja muokkaili ihmisiä rikostoimintaansa varten. Me annoimme ohjeet siitä, että M. ei ole enään päästettävä satamaan.

Mutta kuitenkin tästä huolimatta M. kuitenkin jatkuvasti ilmaantui satamaan, jotapaitsi joka kerran hän tuli tuloluvalla. Kun tarkastettiin, miten, M. onnistuu pääsemään satamaan, niin osottautui, että puutavarafirman "edustaja" F. on vetänyt rikostyöhönsä sataman erään työntekijän, joka hoiti sisäänpääsylupien antoa.

Tämä oli tehty näin: kun sisäänpääsylupia hoitava työntekijä läksi satamasta mennäkseen kotia, F. sovittaen poistumisensa tuohon aikaan, ajoi autollaan hänen luo ja kehoitti: "Kenties käytte autoon, minä vien kotia". Ensi kerran vei, toisen kerran tarjosi paperosseja, kolmannen kerran antoi muutamia paperossiaskeja, sitten lahjoitti vielä kellon ja hänen vaimolleen — sukkaparin; ja kun suostutteli, niin pyysi satamasuojeluksen työntekijää ottamaan selville väärinkäsityksen siihen nähden, että hänen brakeerilta M. oli otettu pois satamaan pääsylupa ja antamaan hänelle pääsyluvan.

F:n osoittaman tällaisen "huomion" jälkeen tämän työntekijän oli epäsopivaa kieltäytyä F:n pyynnöstä ja hän useita kertoja antoi M:lle pääsyluvan satamaan.

Ja sitten F. kääntyi jälleen tämän työntekijän puoleen ja sanoo: "Antakaa minulle muutamia pääsylupia brakeereitani varten". Näinollen sataman työntekijä joutui F:n käsiin ja täytti kaiken mitä hän halusi.

Spionityötään F. alkoi kehittää vuoden kuluttua SSSR:ään tulon jälkeen. Hän alkoi haeskella itselleen vaimoa. Hän meni naimisiin erään naisen kanssa, jolla on kolme siskoa. Yksi heistä oli naimisissa projektijärjestössä työskentelevän insinöörin kanssa, jonne on keskitetty salaiset tiedot rakennettavista teistä. Toinen sisko on naimisissa sotilashenkilön kanssa, joka palvelustehtäviensä mukaan on kosketuksissa laivastomme materiaalien kanssa. Kolmas sisko on naimisissa erään rautatien vastuunalaisen työntekijän kanssa. Kun hän kohtasi tällaisen vakoilulaitoksen näkökannalta katsoen edullisen "morsiamen", hän meni naimisiin hänen kanssa ja alkoi vähitellen taivutella vaimonsa sukulaisia. Miten edistyi tämä taivuttelu? Sisko käy siskojen luona vieraina. Hänellä, ulkomaalaisen vaimona, on paljon ulkolaisia leninkejä, palttoita jne. Hän lahjoittaa siskolleen yhden leningin, toisen leningin, palttoon ja näinollen tämä vastuunalaisen työntekijän kanssa naimisissa oleva sisko jo vississä määrin joutuu velkaan ulkomaalaiselle ja hänen vaimolleen. Ja edelleen F. ja hänen vaimonsa alkavat kutsua vieraisille luokseen sukulaisiaan.

Erään siskon mies tulee yhden kerran, sitten tulee toisen kerran, kolmannen kerran. F. alkaa varustaa häntä puvuilla, rahoilla. Kun tämä sukulainen alkaa olla vakituisena F:n asunnossakävijänä, niin hänen käyttöönsä mielihyvällä annetaan radio kuunneltavaksi. Ensin kuunnellaan musiikkilähetyksiä ulkomailta, sitten fasistisia kirjoituksia ja puheita ja näin vähitellen tämä sukulainen vedetään spionityöhön. Ennen värväystä F. keskustelussa saa tietää häneltä sarjan salaisuuksia, ja sitten asettaa kysymyksen suoraan:

— Minä olen ulkolainen vakoilija ja tekin itseasiassa olette myös vakoilija.

— Anteeksi, — sanoo toinen, — minä teen ilmoituksen teitä vastaan.

Mutta vakoilija sanoo:

— Te ette voi ilmoittaa mistään, sillä monia salaisuuksia te olette ehtineet jo minulle lörpötellä ja ne ovat nyt minun kauttani ulkolaisen vakoilulaitoksen tiedossa.

Näin vakoilija F. onnistui värväämään meiltä aika suuren määrän spioneja.

Tässä esitetyistä esimerkeistä päätellen ei ole vaikea tulla vakuutetuksi, että turistien ja muiden ulkomaalaisten joukossa, jotka usein ja suuressa määrässä matkustavat SSSR:ään, on aika paljon ihmisiä, jotka on lähettäneet meille fasistiset vakoilulaitokset vissien funktsioiden täyttämiseksi niin agentuurin värväämisessä, kuin myös yhteydenpitoa varten SSSR:ssä olevien vakoilijoiden kanssa.

Tässä tarkoituksessa käytetään hyväksi vieläpä kansainvälisiä tieteellisiä edustajakokouksia. Sellainen tosiasia oli Leningradissa koollaolleessa yleismaailmallisessa fysiologisessa kongressissa. Saapuneiden joukossa osottautui olevan muutamia vakoilijoita fysiologien-oppineiden muodossa. Kun sovettioppinut yritti keskustella fysiologian kysymyksistä erään tällaisen "oppineen" kanssa, joka oli tullut tänne professorina, niin osottautui, että tämä "oppinut" ei ymmärrä mitään fysiologiasta eikä hänellä ole edes korkeinta sivistystä.

Esimerkkejä ulkolaisten spionityöstä voisi esittää hyvin paljon, mutta jo esitetyistäkin näkyy, että meidän on ilmaistava valppautta SSSR:ään saapuviin ulkomaalaisiin nähden.

Fasistimaissa melkeinpä jokaista saapuvaa ulkomaalaista katsellaan spionina. Tämä näkyy vaikkapa siitäkin, että kaikkiin saapuviin ulkomaalaisiin nähden on asetettu ankara valvonta, jotapaitsi saapuneelle ulkomaalaiselle kirjaimellisesti ei anneta askeltakaan harpata ilman spioneja, jotka seuraavat häntä kantapäillä päivällä sekä yöllä.

On suotta puhuakaan, että SSSR:n kansalaisiin nähden näissä maissa sovellutetaan erikoisia, niinsanottuja "kernaita" vastaanottoja.

Me, Sovettien Maan työtätekevien monimiljoonaisessa kollektiivissamme, emme katsele jokaista saapunutta ulkomaalaista vakoilijana. Ja se olisikin väärin, sillä me tiedämme, että SSSR, voittaneen sosialismin maa, on koko maailman työtätekevien isänmaa. SSSR on kaikkien riistettyjen majakka. Suuren ilon ja rakkaudentunteella meitä kohtaan saapuvat meille rajantakaiset revolutsioonisesti ajattelevat työläiset, työtätekevät kuin myöskin monet etumaisen progressiivisen intelligenssin joukosta.

Mutta on kuitenkin välttämätön ilmaista bolshevistista valppautta ja varuillaanoloa ulkomaalaisiin nähden. Meidän käytettävissämme on erittäin paljon tosiasioita ja todistuksia siitä, etteivät kaikki turistit, oppineet ja kommersantit saavu SSSR:ään rehellisissä aikeissa Sovettien Maahan nähden.

(Jatkuu).

VIIME TIEDOT

Tov. Litvinovin puheen vaikutus Ranskassa

Paris, 22 syysk. (TASS). Tov. Litvinovin eilinen puhe Kansainliiton pleenumissa on koko Ranskan yhteiskunnallisen huomion keskiönä. Koko lehdistö laajasti kommenteeraa sovettidiplomatian johtajan esiintymistä. Erikoisella ihastuksella kirjoittaa "Humanite".

"Peuple" korostaa, että Litvinov "erikoisen loogillisesti analysoi paheen, joka myrkyttää kansainvälistä ilmapiiriä ja vahingoittaa Kansainliittoa".

"Populairen" sanojen mukaan Litvinovin puheen edessä kalpenevat kaikki muut puheet Kansainliiton pleenumissa. "Erinomainen logiikka, — kirjoittaa "Populaire", — saattoi Litvinovin sanomaan, että ei voi olla synteesiä rauhan ja sodan välillä, pakoitti asettamaan vastakkain Montreauxin ja Nyonin kokemuksen ja Lontoon sekaantumattomuuskomitean systeemin... Litvinov vaatii Kansainliiton sääntöjen sovelluttamista agressorien suhteen".

Ranskan konsuli vangittu Malagassa

Lontoo, 22 syysk. (TASS). Kuten tietotoimisto "British United Press" tiedoittaa Handeystä, Espanjan kapinallisten viranomaiset ovat vanginneet Malagassa Ranskan konsulin. Arvellaan, että vangitseminen on suoritettu vastaukseksi Troncoson (Ranskassa olevien Espanjan kapinallisten spionijärjestöjen johtajan) vangitsemiseen ranskalaisten viranomaisten taholta. Kuten on tunnettua, Troncoso oli vangittu syytettynä Espanjan tasavallan vedenalaisen veneen "C-2" kaappausyrityksen järjestämisestä Brestin satamassa.

Espanjan kapinalliset yrittäneet vapauttaa Troncoson

Lontoo, 22 syysk. (TASS). Biarrizasta (ranskalais-espanjalaisen rajan lähellä) saadun "British United Press"in kirjeenvaihtajan tiedonannon mukaan, ranskalainen rajavartiosto on kivääritulella estänyt Espanjan kapinallisten tulon rajan yli, joiden tarkoituksena oli vapauttaa Ranskassa olevien Espanjan kapinallisten spionijärjestöjen johtaja Troncoso, jonka ranskalaiset viranomaiset vangitsivat Handeyssä.

Lakkoliike Japanissa

Tokio, (TASS). Sanomalehti "Sjakai undo Tzusin" julkaisee tietoja Kiinan sotatoimien vaikutuksesta Japanin työläisten asemaan. Kauppa- ja teollisuusministeristön tiedonantojen mukaan, — kirjoittaa lehti, — heinäkuussa suoritetussa sotatarveteollisuuden 73 tuotantolaitoksen tarkastuksessa selveni, että 30 tuotantolaitoksessa työpalkat ovat alentuneet 2 prosentilla aikaisempiin kuukausiin verraten. Aitzin maakunnan 6 kattotiilitehtaassa työläisten työpalkat ovat alentuneet 15 prosentilla.

Työtätekevien aseman huonontuminen synnyttää lakkoja, joita puhkeaa vastoin hallinnollisten viranomaisten kieltoa, jotka perustelevat sitä "erikoisajan" lainsäädännöillä.

Syyskuun alussa puhkesi transporttityöläisten lakko Mitadzirissä (Jamagutsin maakunnassa), joka kesti kolme päivää. Lakkotaistelun tuloksena työläiset saavuttivat työpalkkojensa kohoamisen 12 prosentilla. Tätä lakkoa kannattivat m.m. myöskin lastaajat, jotka kieltäytyivät purkaustöistä.

Syyskuun alussa puhkesi lakko konerakennustehtaassa Saitaman maakunnassa. Lehden lausunnon mukaan, työläiset vaativat työpalkkojen kohottamista ja saivat aikaan vaatimuksiensa täydellisen tyydyttämisen.

Kattotiilitehtaan johto Gifun maakunnassa ilmoitti palkkojen alentamisesta 30 prosentilla, mutta työläiset, uhaten lakolla, saivat aikaan sen, että työpalkat alennettiin ainoastaan 14 prosentilla.

Kiinan tapahtumien perspektiivit ulkomaisen lehdistön näkökannalta

Suuri sekavuus, jota sota-avantuuri Kiinassa lupaa Japanin imperialismille, herättää suurta mielenkiintoa maailman lehdistössä. Asia ei ole ainoastaan niissä vaaroissa, jotka uhkaavat Japanin finanssi- ja taloudellista systeemiä, yhtä huojuvia ovat myöskin välittömästi sotanäyttämöllä sille muodostuneet perspektiivit sen ehdottomasta sotateknillisestä ylivoimaisuudesta huolimatta. Lontoolainen "Morning Post" omistaa tälle kysymykselle hiljattain Kiinasta palanneen kirjeenvaihtajansa laajan kirjoituksen. Kirjeenvaihtaja erikoista huomiota kiinnittää Pohjois-Kiinassa muodostuneeseen tilanteeseen, sillä:

"Shanghaissa kiehuva helvetti synnyttää suurta melua, mutta sotatoimilla pohjoisessa on kuitenkin suurempi merkitys, sillä siellä nimenomaan tulee ratkaistuksi taistelun tulos kummankin maan välillä".

Kirjeenvaihtaja seuraavalla tavalla määrittelee tämän taistelun probleemin:

"Kysymys on siitä, onnistuuko Japani alistamaan Kiinan hallituksen kontrollinsa alle ja samalla anastaa yhä suuremman palan Kiinan aluetta, tai Kiina kykenee tällä kertaa pysähdyttämään Japanin systemaattisen agression Aasian mantereella, sekä palauttamaan itselleen koko Pohjois-Kiinan".

Näissä oloissa, kuten kirjeenvaihtaja osoittaa, voitto Shanghain rintamaosalla, jossa taistelua käydään neutraalisella alueella, ei tuo tullessaan strategisia seurauksia sotatoimien päänäyttämölle. Merkiten, ettei Nankinin hallitus ole turhaan lähettänyt Shanghaihin ainoastaan 150 tuhatta sotilasta ja pohjoiseen 400 tuhatta sotilasta, kirjeenvaihtaja siirtyy tilanteen analyysiin tällä ratkaisevalla rintamalla.

"Japanin armeija, — kirjoittaa hän, — lasketaan siellä, kuten osoitetaan, 150 tuhanneksi mieheksi. Se nopeasti valtaa Peipinistä etelään ja länteen kulkevien Pohjois-Kiinan rautateihin liittyviä rajoneja... Se merkitsee sitä, että vihollisen suuri armeija jatkuvasti ja järkähtämättömästi suurien kustannuksien hinnalla vedetään sisämaahan. Sen kommunikatsionilinjat pitenevät, sen tehtävät tulevat päivä päivältä vaikeammiksi ja vaarallisemmiksi".

Tulevaisuudessa tilanne tulee kuitenkin, kirjeenvaihtajan sanojen mukaan, paljon monimutkaisemmaksi, sillä Japanin täytyy lähettää Pohjois-Kiinaan yhä suurempia sotajoukkoja. Samalla kirjeenvaihtaja huomauttaa, että Mandzhuriaankin, jossa Japani ei nykyään enään kohtaa järjestynyttä vastarintaa, se on ollut pakoitettu majoittamaan lähes 100 tuhatta sotilasta.

"Mutta Pohjois-Kiinassa, — jatkaa kirjeenvaihtaja, — japanilaiset joutuvat tekemisiin 400 tuhatta miestä käsittävän Kiinan armeijan kanssa. Sitäpaitsi taistelua käydään sellaisilla alueilla, joiden asukkaat ovat sangen vihamielisiä japanilaisia sotajoukkoja kohtaan.

Maastosuhteet antavat kiinalaisille laajat mahdollisuudet parttisaanisotaan, jossa ne ovat hyvin voimakkaita. Kiinalaiset eivät kykene ahdistamaan japanilaisia, mutta he pyrkivät uuvuttavaan sotaan ja siihen, että japanilaiset käyttäisivät loppuun kaikki ihmis-, sotateknilliset ja finanssireservinsä".

Edelleen kirjeenvaihtaja korostaa, että erikoisen kärkevä hetki muodostuu talvikuukausina, sillä kokemus on jo osoittanut, kuinka vaikeasti japanilaiset kestävät pakkasia. Tämän vuoksi ovat mahdollisia vakavat levottomuudet Mandzhuriassa, jossa jo hiljattain oli kaksi vakavaa kapinaa sotajoukkojen keskuudessa.

Kirjeenvaihtaja tekee kaikesta tästä sellaisen johtopäätöksen, että "Japani on nähtävästi joutunut pahaan pulmaan".

SOTATOIMET KIINASSA.

KUVASSA: Tshapein kiinalainen väestö pakenee japanilaisia valtaajia. (Sojuzfoto)

Espanjan fasistien häikäilemätön esiintyminen Ranskassa

(Telefonitse "Pravdan" Lontoon kirjeenvaihtajalta)

Lontoo, 20 syysk. Brestistä saatiin tiedot kenraali Francon agenttien epäonnistuneesta yrityksestä kaapata Espanjan hallituksen vedenalainen vene "C-2", joka seisoi Brestin satamassa.

Tämän ennenkuulumattoman Ranskan alueella tapahtuneen fasistisen hyökkäyksen yksityiskohdat ovat seuraavat.

Vedenalainen vene "C-2" on ollut Brestin satamassa jo lähes kolme viikkoa, johon se oli saapunut pohjois-Espanjasta remontteerattavaksi. Likipitäen samoihin aikoihin Espanjan tasavallan toinen vedenalainen vene "C-4" saapui toiseen ranskalaiseen satamaan Verduniin, noin 270 mailin päähän Brestistä etelään. "C-4" on vielä tälläkin hetkellä Verdunissa.

Syyskuun 19 päivän yöllä Brestiin saapui 5 henkilöä, joiden joukossa kapteeni Erras, vedenalaisen veneen "C-4" entinen komentaja. Brestissä tämä viisikko kohtasi vielä muutamia henkilöitä, joiden joukossa erään Robert Shier'in, ranskalaisen sanomalehtimiehen, mutta itseasiassa yhden ranskalaisista fasisteista, kenraali Francon agenteista. Tämä 12 miestä käsittävä, revolvereilla ja kevyillä konekivääreillä aseistettu bandi meni vedenalaisen veneen "C-2" seisomispaikalle. Satama-aluetta lähestyessä bandin pidätti ranskalainen vahtisotilas. Bandiitit pieksivät vahtisotilaan tunnottomaksi, ja sen jälkeen ottivat höyrykaatterin ja ajoivat vedenalaisen veneen "C-2" luokse. Sitäpaitsi petturi Erras esitti vahtisotilaalle, nähtävästi, väärennetyn todistuksen vedenalaiseen veneeseen pääsyoikeudesta. Vahtisotilaalta bandiitit saivat tietää, että vedenalaisella veneellä on ainoastaan komentaja, kapteeni Ferando, päämekanikko Tabouza ja 9 matruusia. Muut "C-2" 30 matruusia olivat tänä aikana maalla. Erras nousi bandinsa kanssa vedenalaiseen veneeseen ja ojentaen revolverit ja kevyet konekiväärit kapteeni Ferandoa ja miehistön muita jäseniä kohti, käski viimeksimainitut heti panemaan moottorit käyntiin ja lähtemään merelle Bilbaota kohti. Samanaikaisesti Erras yritti lahjoa Ferandoa, tarjoten hänelle 3 miljonaa pesetaa. Sitä paitsi hän tunnusti, että itse on mennyt Francon puolelle 3 miljonasta pesetasta. Ferando jyrkästi kieltäytyi. Vastaukseksi hyökkääjät avasivat tulen, ajoivat merimiehet vedenalaisen veneen yhteen osastoon, sitoivat heidät ja yrittivät itse panna voimakoneet käyntiin, kohottaa ankkurin ja lähteä merelle. Mutta voimakoneet eivät olleet kunnossa ja vedenalainen vene ei voinut lähteä paikaltaan.

Samaan aikaan yksi vedenalaisen veneen matruuseista nousi komentosillalle ja antoi hälyytyssignaalin, jonka kuulivat rannalta. Bandiittien pieksämä ranskalainen vahtisotilas myöskin ehti tointua ja nostaa hälyytyksen.

Siitä huolimatta bandiitit ehtivät poistua vedenalaiselta veneeltä ja raahata mukaansa kapteeni Ferandon ja mekanikko Tabouzan. Päästyään rantaan, he istuivat autoon ja ajoivat pois Brestistä. Ranskalainen poliisi järjesti takaa-ajon ja koko piiriin annettiin radioitse auton ja bandiittien tuntomerkit.

Myöhään illalla koko fasistinen bandi saatiin pidätetyksi Bordon lähellä, 350 mailin päässä Brestistä etelään matkalla Espanjaan. Kapteeni Ferando ja mekanikko Tabouza vapautettiin. Bandiittien joukosta paljastettiin kaksi tunnettua fasistista terroristia, jotka järjestivät useita räjähdyksiä höyrylaivoissa Marseillessa interventtien ja kapinallisten ohjeiden mukaan.

Vangitulta petturilta Errasilta löydettiin paljon dokumentteja, joiden joukossa Irunossa olevan kapinallisten komendantin Troncoson kirje, joka sisälsi yksityiskohtia Errasin ja kapinallisten välillä tehdystä sopimuksesta.

Ennakkokuulustelussa selveni, että vedenalaisen veneen kaappausta valmisteltiin jo pitkän ajan. Ranskalainen poliisi suoritti tänään vielä useita vangitsemisia, vangittujen joukossa on useita ranskalaisia fasisteja.

Tämän tapahtuman yhteydessä on mielenkiintoista mainita, että eilen saatiin vielä tarkastamattomat tiedot siitä, että Englannin kanavalla Plymouthin lähellä nähtiin tuntemattomaan kansallisuuteen kuuluva vedenalainen vene. Kysymys on siinä, että Plymouthissa tällä hetkellä on remontissa Espanjan tasavallan miinalaiva "Jose Luis Diez", jolla on aikomus lähteä merelle muutaman päivän kuluttua.

I. JERMASHOV.

Japanin suunnitelmat Pohjois-Kiinan luonnonrikkauksien käyttämisestä

Tokio, 19 syysk. (TASS). Pohjois-Kiinan luonnonrikkauksien käyttömuotojen ja mahdollisuuksien tutkiminen oli annettu Japanin hallituksen Mandzhurian byron puheenjohtajan sijaiselle Aokille, joka tänään matkusti Tjantszinistä Japaniin tekemään selostusta yli kuukauden kestäneen työnsä tuloksista.

Sanomalehti "Mijako" osoittaa, että keskeisin paikka Pohjois-Kiinan taloudellisessa omaksumisessa tulee annetuksi tunnetulle etelä-Mandzhurian rautatien laitokselle "Kotzjukosjulle" (Kotzjugunsy), joka tässä tarkoituksessa tulee muodostetuksi liikkeeksi, joka ei välittömästi tule harjoittamaan tuotantoa, vaan ainoastaan finansseeraamaan Pohjois-Kiinaan perustettavaksi tulevia vastaavia japanilaisia tuotantolaitoksia. Pohjois-Kiinan luonnonrikkauksien omaksumisen päääloina tulevat olemaan: 1) puuvillan viljelys, 2) Lunjanin malmikaivokset, 3) Tszinlunin hiilikaivokset, 4) Tangun satamarakennus ja 5) rautatierakennukset.

Japanilaisvastainen demonstratsio New Yorkissa

New York, 19 syysk. (TASS). New Yorkissa olevan Japanin lähetystön edustalla oli protestidemonstratsio Japanin agressiota vastaan Kiinassa. Demonstratsioon osallistui satoja ihmisiä.

Ilmaonnettomuuksia Tjantszinissa

Tjantszin. (TASS). Syyskuun 16 päivänä, laskeutuessaan Tjantszinin väliaikaiselle lentokentälle, japanilainen sotilaslentokone iski kahta maassa seisovaa lentokonetta. Kaikki kolme lentokonetta vahingoittuivat. Muutama päivä sitten samalla lentokentällä rikkoutui kaksi muuta lentokonetta maahan laskeutuessaan.

Kolhoosijärjestelmän viholliset sovettioikeuden edessä

SOVETTIVASTAISEN OIKEISTOLAISTEN TUHOLAISBANDIN OIKEUSJUTTU PUUTOSIN RAJONISSA

Syytettyjen Harlamovin, Kornilovin ja Kolotihinin kuulustelu

Tässä oikeusjutussa syytettyjen penkillä istuu seitsemän ihmismuotonsa menettänyttä piintynyttä kansanvihollista, joita on yhdistänyt yksi tunne — petomainen viha kollektivisoitunutta talonpoikaistoa, puoluetta ja sovettivaltaa vastaan. He kaikilla mahdollisilla keinoilla salasivat työtätekeviltä inhoittavat tarkoituksensa, he eivät uskaltaneet julkisesti esittää kapitalismin restauratsion inhoittavaa ohjelmaansa ja verhosivat tuhotyönsä muka hallituksen vahvistamilla plaaneilla, ja tässäkin, jolloin kiertämättömät tosiasiat ja heidän itsensä lausunnot ennakkokuulustelussa kaikessa vakavuudessaan puhuvat heitä vastaan ja paljastavat heidän vastavallankumouksellisen tuholaistyönsä inhoittavan ketjun, he yrittävät kieltää ilkityönsä, tunnustaen itsensä syylliseksi ainoastaan pieniin "erehdyksiin", "puutteellisuuksiin" ja "teknillisiin virheisiin".

Tämän bandin päämies Harlamov, — entinen kirkonpalvelija, joka petoksella tunkeutui puolueeseen, tuskin kuuluvalla äänellä yrittää uskotella oikeudelle olemattomista ansioistaan sovettivallan edessä ja todistaa, että hän on "syytön".

Prokuroorin kysymykseen: Oliko tuholaisuutta Puutosin rajonin maataloudessa, Harlamov oli pakoitettu tunnustamaan: oli, ehdottomasti.

Prokuroorin kysymykseen: Missä se on konkreettisesti ilmennyt, Harlamovin täytyi tunnustaa, että sitä on toteutettu monessa muodossa: tuholaismaisesti suoritettiin kuivaustöitä, tuholaismaisesti planeerattiin maatalous, kolhooseille annettiin tahallisesti sotkettuja valtion akteja maan luovuttamisesta kolhoosien ikuiseen käyttöön, tuholaisuus oli suunnattu satoisuuden alentamiseen ja karjakannan vähentämiseen.

Prokuroorin kysymykseen: Kuka harjoitti tuholaisuutta, Harlamov vastasi: Kolotihin, Fofanov, Lumbin, Bursin.

Nämä inhoittavat hylkiöt pakoittivat Pestshanskin, Avdejevskin, Kolovskin, Nigizhenskin ym. selsovettien kolhosnikkoja ojittamaan sellaisia maita, jotka eivät vaatineet kuivaustöiden suorittamista, kyntämään kuivaamattomia soita kymmenen kilometrin ja sitäkin pitemmän matkan päästä, muokkaamaan uutismaita pieniltä metsäalueilta. He pyrkivät herättämään kolhosnikoissa vihaa sovettivaltaa ja puoluetta kohtaan.

Bandiitit tiesivät, että kolhosnikkojen protestit jäävät vastauksetta. Bandin johtaja Harlamov kirjoitti kolhosnikkojen valituksiin inhoittavia resolutsioita: "Pyyntö hylättävä, valittaminen kiellettävä". Harlamovia suosi tämän bandin avustaja Puutosin rajonin tpk:n entinen puheenjohtaja Tarasov. Puutosin rajonin työtätekevät ihmettelevät, kuinka tämä kiihkeä fasistisen bandin suosija ja apuri pääsi ainoastaan työstä ja puolueesta eroittamisella ja vältti oikeudelliseen edesvastuuseen asettamista.

Kuulustelussa selveni mitä tietä harjoitettiin tuholaisuutta Puutosin rajonissa. Monille kolhooseille annettiin uutismaiden kyntämisestä ja kylvöistä paisutettuja plaaneja. Kolhoosit olivat pakoitettuja suuria voimia käyttämään uutismaiden kyntämiseen ja kylvämään miltei kaikki kesantonsa, jonka tuloksena laski kolhosnikkojen työpäivän arvo ja kolhoosien peltojen satoisuus.

Harlamov kaikinkeinoin yritti salata aluejärjestöiltä sadon alenemisen syyt, ja syytää kaiken vastuun tuhotöistä rehellisten kolhosnikkojen niskoille. Diskreditoidakseen KTA:ta kolhoosien silmissä, rajonin maaosaston entisen vanhimman agronomin Zheludkovin ja KTA:n entisen vanhimman agronomin Lazarevin toimesta KTA:n palvelemissa kolhooseissa satoisuus suunniteltiin muiden kolhoosien satoa pienemmäksi.

Prokuroorin kysymykseen: Missä tarkoituksessa laadittiin ja toteutettiin tuholaismaisia plaaneja, Harlamov oli pakoitettu tunnustamaan, että niiden tarkoituksena oli vihan sytyttäminen kolhosnikoissa sovettivaltaa ja puoluetta vastaan, saadakseen aikaan kolhoosien ja KTA:n likvidoimisen ja kapitalismin palautumisen.

Bandiittijoukon toinen osanottaja Kornilov yrittää kuvata itsensä kuulustelussa "viattomaksi uhriksi". Oikeus muistuttaa hänelle hänen matkastaan kolhoosiin "Kolmas ratkaiseva", jossa hän sadonkorjuun viivyttämisen tarkoituksessa rikkoi leikkuukoneen, mutta näistäkin kiertämättömistä tosiseikoista huolimatta, Kornilov kuitenkin jatkaa puolustautumistaan. Mutta kiertämättömät tosiasiat ja dokumentit ja lopuksi, hänen omat lausuntonsa ennakkokuulustelussa, lopullisesti paljastavat tämän kolhoosijärjestelmän villiintyneen vihollisen.

Bandin kolmannen jäsenen Kolotihinin kuulustelussa selveni, kuinka tämä hylkiö maiden mittauksessa antoi parhaimmat maat yksityistalonpojille.

Kolotihin monta kertaa kävi Petroskoissa Maa-asiain kansankomissariaatin melioratsio- ja maanjärjestelyosaston pääinsinöörin tuholaisen Vaginin puheilla, joka instrukteerasi häntä tuholaisuuden toteuttamisessa. Mutta kertoessaan siitäkin, Kolotihin jättää paljon sanomatta.

Prokuroori lukee kolhoosi "Burjan" jäsenten kirjeen Puutosin rajonin tpk:lle, jossa kolhosnikat valittavat, että tuholaisbandi on ottanut kolhoosilta yli 50 hehtaaria heinämaita. Mutta tähänkin Kolotihin kyynillisesti vastaa, että kolhoosi olisi voinut muka tulla toimeen ilman rehuperustaakin.

Syyskuun 22 päivän aamu- ja iltaistunnossa jatkui syytettyjen kuulustelu. Sen jälkeen kutsuttiin kuulusteltavaksi todistajat Medvedev, Romahin, Tatarinov ja Stroganov.

* * *

Syyskuun 22 päivän iltaistunnossa oikeus kuulusteli syytettyjä Fofanovia, Bursinia, Lumbinia, Naagelia. Kaikki he yrittivät puolustella itseään, esittää asian niin, että he muka olivat vain tuholaisohjeiden teknillisiä täytäntöönpanijoita.

— Minä jätin leimaamattomia rajamerkkejä, en eroittanut kolhoosien maista yksityistalonpoikien maita. Mutta ne ovat teknillisiä virheitä — yrittää todistaa Fofanov.

Oikeuden puheenjohtaja: Mitä puhetta teillä oli Kolotihinin kanssa tuholaisuudesta?

Fofanov: Tarkoin en muista. Minulla on huono muisti.

Oikeuden puheenjohtaja: Kertokaa missä te suoritte maanmittauksen.

Fofanov: Kolovskin, Krivetskin, Pestshanskin selsoveteissa. Siellä todellakin parhaimmat pelto- ja niittymaat leikattiin yksityistalonpojille. Kolhoosi "Burjalla" 18 hehtaaria joutuivat kolhoosin rajojen ulkopuolelle.

Oikeuden puheenjohtaja: Sanokaa syytetty Fofanov, minkälainen yhteys teillä oli Karjalan Maa-asiain kansankomissariaatin maidenjärjestelyosaston pääinsinöörin Vaginin kanssa?

Fofanov: Ainoastaan virkatehtävissä.

Oikeuden puheenjohtaja: Mistä te keskustelitte Vaginin kanssa Kolovskin selsovetin Kulgalan kylässä?

Fofanov: Hän yritti silloin antaa minulle muutamia ohjeita.

Kauan kierteli kuin kissa kuumaa puuroa Fofanov, yrittäen salata oikeudelta osallistumisensa oikeistolaisten sovettivastaiseen tuholaisryhmään. Mutta prokuroorin ja oikeuden jäsenten ristikysymyksillä ja monilukuisilla dokumenteilla oikeus paljastaa hänen valheensa ja tämän fasistien agentin todellisen olemuksen, joka on kohottanut likaisen kätensä kolhoositalonpoikaistoa, sovettivaltaa vastaan.

Fofanov on yksi aktiivisimmista oikeistolaisten bandiittiryhmän jäsenistä Puutosin rajonissa. Jo v. 1930 hän yhdessä Kolotihinin, Bursinin, Lumbinin, Kapralovin kanssa esiintyi kollektivisoimista vastaan, ja v. 1935 astui tuholaisuuden tielle. Fofanovin täytyy tunnustaa ennakkokuulustelussa antamien lausuntojensa todenperäisyyden.

"Minun tuholaistoimintani, — sanoi Fofanov, — alkoi syyskuussa 1935. Oikeistolaisten vastavallankumoukselliseen ryhmään minut värväsi Vagin käydessään luonani Kulgalassa. Vagin tiesi minut Kolotihinin kautta. Vagin sanoi minulle suoraan, että maiden järjestely on tehtävä tuholaisesti, ja minä suostuin".

Fofanovin, samoin myöskin toisten oikeistolaisten bandiittiryhmän osanottajien toiminta ei rajoittunut yksinomaan tuholaisuuteen.

"Huhtikuussa 1936, — todistaa edelleen Fofanov, — meillä kävi järjestömme keskuksen edustaja Narkomzemin melioratsioni- ja maidenjärjestelyosaston entinen päällikkö Kolodin. Me kokoonnuimme Puutosin kolhoosikouluun. Kolodin vaati kiirehtimään uusien jäsenten värväystä diversiotyötä varten".

Fofanovin jälkeen oikeus siirtyy Lumbinin, Bursinin ja Naagelin kuulusteluun. Kaikki he tunnustavat itsensä syyllisiksi vuoroviljelyspalstojen mittaamiseen, kolhoosien rajojen sotkemiseen, parhaimpien pelto- ja niittymaiden antamiseen yksityistalonpojille, mutta yhdelläkään ei riittänyt rohkeutta sanoa suoraan oikeudelle, että he olivat ja ovat kolhoosijärjestelmän ja sovettivallan vihollisia. Mutta selvillä tosiasioilla loppuun asti paljastettuina Lumbin, Bursin ja Naagel olivat kuitenkin pakoitettuja tunnustamaan oikeudelle, että heidän tekonsa olivat tuholaismaisia.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. **ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ:** ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1243 Заказ № 3262 Тираж 5989